

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT AF 11. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 5. december 2014
Tidspunkt: Kl. 10.45
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Eva Kjer Hansen (V), formand, Morten Bødskov (S) næstformand, Poul Teddy (RV), Holger K. Nielsen (SF), Lisbeth Bech Poulsen (SF), Nikolaj Villumsen (EL), Jakob Ellemann-Jensen (V), René Christensen (DF) og Mette Bock (LA).

Desuden deltog: Økonomi- og indenrigsminister Morten Østergaard, beskæftigelsesminister Henrik Dam Kristensen, undervisningsminister Christine Antorini, minister for børn, ligestilling og sociale forhold Manu Sareen og klima-, energi- og bygningsminister Rasmus Helveg Petersen.

Deputation fra Globalt Fokus: Laust Leth Gregersen, Red Barnet, Christine Jacobsen Mulvad, 92-gruppen, John Nordbo, WWF.

Formand for Finansudvalget Camilla Hersom (RV).

L Punkt 1. Drøftelse af omstændighederne vedrørende transportministerens forelæggelse for udvalget den 28. november 2014

Rådsmøde 3352 – bilag 3 (transportministerens brev vedr. forhandlingsoplæg på PSO-forslaget)

Rådsmøde 3352 – spørgsmål 1

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (14) – bilag 152 (foreløbigt referat af Europaudvalgets møde 28/11-14)

Punktet blev behandlet for lukkede døre.

Punkt 2. Modtagelse af deputation: Globalt Fokus vedrørende sager på rådsmødet om udenrigsanliggender 12/12-14

Rådsmøde 3359 – bilag 2 (henvendelse af 3/12-14 fra Globalt Fokus)

Laust Leth Gregersen, Red Barnet: På vegne af de to danske ngo-netværk Globalt Forum og 92-gruppen vil jeg takke, fordi vi må komme i deputation her. Vi er her for at tale om post 2015-målene – de nye globale mål for verdenssamfundet – og for at gøre opmærksom på, hvor vigtig processen er, og ikke mindst hvor vigtig EU's stemme er i den.

I september skal vi vedtage nye post 2015-mål. Noget af det nyskabende ved dem er, at de ikke kun skal handle om traditionel udviklingspolitik, altså fattigdomsbekæmpelse, men også om bæredygtighed. Derfor vil jeg, der kommer fra en traditionel udviklings-ngo, Red Barnet, koncentrere mig om de udviklingspolitiske spørgsmål, mens John Nordbo fra WWF vil uddybe bæredygtighedsspørgsmålene. En vigtig ting at holde sig for øje i forbindelse med disse mål er, at der forhåbentlig også skal vedtages en bindende klimaaftale senere på året. FN-systemet prøver altså at sammenkøre alle de vigtige processer og vedtage nogle målsætninger, som forhåbentlig kan blive lige så vigtige som de nuværende 2015-mål. DIIS har lavet et studie, der viser, at jo tidligere EU bliver enige om et fælles fodslag i internationale forhandlinger, jo større indflydelse får man. Det tror jeg er ret vigtigt at holde sig for øje, både for jer som folkevalgte og for os som civilsamfund: Hvis EU skal spille en vigtig rolle i forhandlingerne – hvilket er afgørende – kræver det, at man finder fælles fodslag relativt tidligt i processen. Det kommende udviklingsrådsmøde ligger lige på tærskelen til det nye år, hvor de endelige forhandlinger går i gang, og hvor Danmark har en helt central rolle at spille, i og med at Mogens Lykketoft har formandskabet for FN's generalforsamling.

Post 2015-målene skal være universelle, så de ikke kun forpligter de fattige lande, men også de rige lande – i særdeleshed hvad angår anvendelse af ressourcer. Der er ingen tvivl om, at EU som samlet blok skal være med til at højne ambitionsniveauet på det område, hvis det skal blive til noget. Derfor skal man holde øje med EU's position og med rådskonklusionerne fra mødet. EU har som bekendt en forpligtelse til, at alle de politikker, der påvirker udviklingslande, skal tage hensyn til fattigdomsbekæmpelse – og lige om lidt også til bæredygtig udvikling. Det er vigtigt at få med i rådskonklusionerne fra udviklingsrådsmødet, for det forpligter EU i forhandlingsforløbet fremover.

FN's åbne arbejdsgruppe for bæredygtige udviklingsmål, der blev nedsat i forlængelse af Riotopmødet, har fremlagt 17 konkrete forslag til mål, som vil være hovedgrundlaget for de forhandlinger, der starter efter nytår. Der er også netop i går kommet en rapport fra FN's generalsekretær, som udstikker nogle overordnede rammer for disse mål. Den peger på nogle af samme ting, som vi i vores henvendelse her til Europaudvalget og i vores arbejde i civilsamfundet har lagt meget vægt på. Verden er forandret, siden vi vedtog de sidste mål. Der er en ekstremt voksende ulighed mellem verdens lande og i særdeleshed internt i landene. 75 pct. af verdens allerfattigste, altså dem, der lever for under 1,25 dollars om dagen, lever i mellemindkomstlandene, hvor man egentlig har høje

vækstrater, men hvor visse befolkningsgrupper af forskellige grunde bliver ladet tilbage. Det bliver man nødt til at have nogle konkrete målsætninger for at lave om på. Dels skal man have en målsætning for at reducere uligheden – hvad de målforslag, jeg nævnte før, lægger op til – dels skal der gøres en særlig indsats for de grupper, der er længst væk fra fremskridtet. I Benin er det eksempelvis kun 1 pct. af pigerne fra den fattigste region, som kommer gennem skolesystemet, mens 84 pct. af drengene fra den rigeste region gør det, og her er landsgennemsnittet sådan set fint. Målene skal tage højde for disse store forskelle. I mange lande handler det også om diskrimination og investeringspolitisk privilegering af særlige regioner. At tage højde for det er en meget vigtig nyskabelse, som EU skal stå fast på.

Den anden nyskabelse ved post 2015-målene er menneskerettighederne, som der er bred enighed om ikke har været tilstrækkeligt integreret i de nuværende mål. Det her er en chance for at få tænkt FN's rigtig gode menneskerettighedsgrundlag ind i de nye mål. Der er lande, der vil være imod det, men FN-systemet selv lægger stor vægt på det, kan man se på generalsekretærens førnævnte rapport. Også her er EU afgørende for at højne ambitionsniveauet.

John Nordbo: Jeg vil starte med at sige, at organisationerne i 92-gruppen, inklusive de grønne, som udgør cirka halvdelen af dem, bakker op om de ting, der lægges op til at arbejde for i forhandlingerne om de bæredygtige udviklingsmål. Det er supervigtigt, at verdenssamfundet får sat en ambitiøs målsætning om at afskaffe fattigdom i verden inden år 2030. Økonomisk udvikling har – ikke mindst for verdens absolut fattigste – altid været en del af visionen om bæredygtig udvikling. Rapporten med de 17 målforslag er set med vores øjne et acceptabelt udgangspunkt for forhandlingerne. Når vi siger acceptabelt, er det, fordi der ikke er det samme ambitionsniveau for miljøside som for fattigdomssiden af målsætningerne. Miljødelen er primært en sammenfatning af eksisterende målsætninger for verdenssamfundet. Men mål, der skal gælde frem til 2030, burde jo indeholde en vis nytænkning.

Det er selvfølgelig godt, at miljøet er indtænkt i omkring halvdelen af de 17 nye forslag til mål, men vi forventer, at de vil komme under pres i det kommende halve år. Der vil være grupper af lande, der mener, at 17 mål er for mange, og her risikerer man, at specielt miljømålsætningerne bliver taget ud. Miljødimensionen i den bæredygtige udvikling har hidtil været en vigtig prioritet for Danmark, og vi opfordrer til, at I også i forbindelse med råds-mødet den 12. december 2014 kæmper for at sikre, at EU fastholder miljø som en vigtig del af målsætningerne.

Jeg vil give et par eksempler på, at miljøelementet ikke er tilstrækkeligt gennemtænkt i de foreliggende målsætninger. Delmål 7.2. – ud af 169 – i rapporten siger, at man i 2030 markant skal have forøget andelen af vedvarende energi i den globale energiforsyning. Hvis man først skal det i 2030, er vi ikke kommet særlig langt. Det er et ukonkret og svagt mål. Heller ikke delmål 7.3. om, at vi i 2030 skal fordoble forbedringstempoet for energieffektivitet, er særlig konkret. Det burde i virkeligheden ske i f.eks. 2020. Et mål blandt de 17 handler om klimaet, men kommer det ikke nærmere, end at man skal "take urgent ac-

tion". Klimaet er altså ikke med i form af noget konkret, man kan følge op på. En af 2015-målenes styrker er, at de har været konkrete, og at man har kunnet følge op på dem. Det ville på linje hermed være oplagt at indskrive 2-gradersmålsætningen, som FN-landene er blevet enige om, i de nye målsætninger, ligesom det ville være oplagt at kigge i rapporter fra FN's klimapanel og sætte mål for, hvornår udslippet af drivhusgasser i verden skal toppe, og om, at vi i 2030 bør have kurs mod en halvering af vores udslip af drivhusgasser i 2050.

Der er i øvrigt en meget klar sammenhæng mellem fattigdomsbekæmpelse og klimaindsats. Senere i dag vil der på COP 20 i Lima blive offentliggjort en rapport, der siger, at der er brug for to-tre gange så mange midler som hidtil forventet for at kunne hjælpe de fattige lande med at tilpasse sig klimaforandringerne. Det bør være en meget stærk prioritet for EU og for Danmark at fastholde klima- og miljødimensionen i forhandlingerne om 2030-målsætningerne.

Jakob Ellemann-Jensen takkede deputationen for påmindelsen om de vigtige emner, som EU bør tage op i forhandlingerne. Det kom bag på ham, at de ikke havde nævnt seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder. Det er noget, man i Danmark tager for givet, mens det desværre mange steder i verden er et meget kontroversielt emne. Det var hans oplevelse, at hvis ikke Danmark presser på for at få EU til at presse på, er der ingen, der vil fremme den dagsorden. Delte deputationen den opfattelse? Var det ikke også en vigtig dagsorden at fremme? Der var måske andre af de vigtige områder – fattigdomsbekæmpelse, ulighed, miljø, klima, bæredygtighed – som Danmark og EU står mindre alene med.

Nikolaj Villumsen tilsluttede sig deputationens synspunkter og Jakob Ellemann-Jensens pointe om seksuelle og reproduktive rettigheder. Hvem kunne man alliere sig med på dette område? Det skulle også nødig ende med, at man i EU bliver enig om at bekæmpe abort.

Laust Leth Gregersen svarede, at seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder uden tvivl er en stærk dansk prioritet. Man havde også fundet et fælles fodslag på området i EU, og selv om det stadig er under pres, står EU stærkt. Der var faktisk nogle delmål på området i rapporten, som man var bange for skulle ryge ud. Han mente, Danmark havde været med til at trække EU i den rigtige retning.

Christine Mulvad, 92-gruppen, fandt det positivt, at Jakob Ellemann-Jensen nævnte seksuelle og reproduktive rettigheder, som var et område, man gerne ville have EU til fortsat at fokusere på. Christine Mulvad svarede Nikolaj Villumsen, at der var forskellige ting, der havde indflydelse på, hvem man kunne alliere sig med. Modaliteterne for næste års forhandlinger var endnu ikke helt på plads, men umiddelbart virkede det, som om der ville blive mere plads til, at de enkelte lande kunne ytre sig om de forskellige emner. Det ville måske give Danmark og EU mulighed for at samarbejde med den afrikanske gruppe, både inden for miljø og klima og seksuelle og reproduktive rettigheder.

Formanden takkede deputationen for fremmødet og nævnte, at der ville blive lejlighed til at drøfte deres synspunkter under rådsmødeforelæggelsen senere på mødet.

L Punkt 3. Samråd med økonomi- og indenrigsministeren vedr. samrådsspørgsmål D om Kommissionens vækstanalyse for 2015 (enslydende spørgsmål er også stillet på FIU alm. del - samrådsspørgsmål H) (holdes fælles med FIU)

KOM (2014) 0902, KOM (2014) 0904

EUU alm. del (14) – samrådsspørgsmål D

KOM (2014) 0902 – bilag 1 (regeringens notat om det europæiske semester og den årlige vækstundersøgelse 2015)

EU-note (14) – E 8 (note af 3/12-14 fra den økonomiske konsulent om Kommissionens årlige vækstundersøgelse og rapport om varslingsmekanismen)

Punktet blev behandlet for lukkede døre.

FO Punkt 4. Rådsmøde nr. 3356 (økonomi og finans) den 9. december 2014

Økonomi- og indenrigsministeren ville forelægge Kommissionens investeringsplan til forhandlingsoplæg og de øvrige sager til orientering.

1. Moder/datter-selskabsdirektivet

– *Politisk aftale*

KOM (2013) 0814

Rådsmøde 3356 – bilag 1 (sammenfatning side 3)

Økonomi- og indenrigsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt, men besvarede spørgsmål fra udvalget.

Jakob Ellemann-Jensen henstillede til, at man beder om at få lavet de nødvendige afklaringer og afgrænsninger i direktivet. Der var uklarhed om fortolkning, definitioner osv. Det kunne gøre det svært at finde ud af, hvem der er omfattet hvornår.

Lisbeth Bech Poulsen nævnte, at det italienske formandskab foreslår en minimumsstandard. I den hjemlige debat om skattely havde Socialistisk Folkeparti foreslået en national antimisbrugsklausul, og det anbefalede dette forslag netop alle lande at indføre. Hun håbede, det ville blive aftalt på rådsmødet, så alle lande indfører det samtidigt. Skulle det ikke ske, eller ender det med at blive ekstremt udvandet, ville Socialistisk Folkeparti stille sit eget forslag om en dansk værnsregel. Lisbeth Bech Poulsen var enig med regeringen i, at det er bedst med fælles internationale regler. Hun spurgte om, hvorfor ministeren ikke regnede med et provenu. Man diskuterer de milliarder, der fosser ud af statskassen, og grunden til at ønske sig en antimisbrugsklausul var vel, at man vil sikre et provenu. Betød det, at antimisbrugsklausulen er værdiløs? Og ville ministeren sætte et par ord på det kompromis, der er tale om?

Økonomi- og indenrigsministeren svarede Jakob Ellemann-Jensen, at der nu skulle være enighed om de definatoriske spørgsmål. Det kompromis om misbrugsklausuler, Lisbeth Bech Poulsen spurgte til, var helt minimalt. Det handlede bare om at tage højde for, at nogle lande har noget lignende i forvejen og ikke nødvendigvis vil ændre det, hvis det dækker samme formål, så det fik ikke væsentlige konsekvenser. Direktivændringen vil medføre, at Danmark skal have generelt formulerede bestemmelser om bekæmpelse af misbrug i dansk skattelovgivning, fordi den foreslåede bestemmelse har et bredere anvendelsesområde end den nuværende praksis, men han ville ikke love nye svimlende summer i statskassen.

Lisbeth Bech Poulsen spurgte, om det var, fordi man ikke kan vurdere, hvor meget det vil give i provenu. Eller er det, fordi man ikke mener, det vil give noget? Det ville være mærkeligt. Som tidligere skatteminister vidste ministeren, at SKAT ved domstolene havde forsøgt at få beskattet udbytter fra nogle af nogle af de såkaldte Luxembourgsselskaber, der er indsat mellem selskaber i skattelylande og det selskab, der bliver investeret i i

Danmark. Det har SKAT ikke kunnet, fordi man ikke har en antimisbrugsklausul, selv om direktivet giver mulighed for det. Nu venter Socialistisk Folkeparti så med at fremsætte sit lovforslag om en antimisbrugsklausul i dansk lovgivning, fordi man lige så godt kan ordne det på EU-plan, hvis der kommer en udmærket antimisbrugsklausul i moderdatterselskabsdirektivet.

Økonomi- og indenrigsministeren svarede, at man strukturelt budgetterer med, at man skal have de skatter ind, man lovgiver efter, og at man så håndhæver det i Skatteministeriet efter bedste evne. Man kan håbe, at en antimisbrugsklausul vil forøge statens indtægter, men så er det i kraft af, at der kommer skatter ind, man i forvejen skulle have ind, men som man bare er gået glip af. Man kunne da håbe på et øget provenu til glæde og gavn for alle. Han understregede, at regeringen arbejdede meget aktivt på området. Det havde den gjort hele sin regeringstid, også da skatteministeren var fra Socialistisk Folkeparti.

Lisbeth Bech Poulsen forstod ikke ministerens svar. Hele skattelydiskussionen går jo ud på, at der er en gråzone. Der var bred enighed om, at man gerne vil have lukket Luxembourgfinten. Ministeren vidste godt, at SKAT har et antal sager, hvor man vil have udbytter beskattet fra selskaber i Luxembourg, fordi de ikke vurderes at være retmæssige ejere, men at det ikke kan lade sig gøre, fordi man ikke har den antimisbrugsklausul, som direktivet giver mulighed for. Med udgangspunkt i de sager måtte det da fremadrettet give et provenu. At man ikke kunne regne på det, var i orden, men det må da give noget at lukke et kæmpemæssigt hul.

Økonomi- og indenrigsministeren svarede, at det godt kunne være, det ville føre til flere skatteindtægter, men man kunne ikke vurdere, i hvilket omfang det vil finde sted. Derfor lægger man det ikke til grund. Som de omtalte sager vidnede om, har man den opfattelse, at selskaberne er skattepligtige i Danmark.

Formanden konkluderede, at der ikke er flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Enhedslisten havde ytret sig imod det.

2. Forstærket samarbejde om afgift på finansielle transaktioner (FTT)

– Status

KOM (2013) 0071

Rådsmøde 3356 – bilag 1 (samlenotat side 7)

KOM (2013) 0071 - svar på spørgsmål 1

EU-note (11) - E 33 (notat af 18/5-12 om skat på finansielle transaktioner, nye beregninger fra Kommissionen)

EU-note (12) - E 19 (note af 19/2-13 om forstærket samarbejde vedrørende beskatning af finansielle transaktioner)

EU-note (12) - E 32 (note af 30/4-14 om jagten på skatteindtægter)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (14) – bilag 156 (side 112, senest behandlet i EEU 6/11-14)

Økonomi- og indenrigsministeren: Sagen har ikke udviklet sig siden sidst. Situationen er fortsat, at en gruppe af EU-lande har til hensigt at indføre en skat på finansielle transaktioner (FTT) inden for rammerne af et forstærket samarbejde. Økofin skal have en ny statusdrøftelse af sagen. Det er fortsat uklart, hvilken form for FTT der vil kunne opnås endelig enighed om, og vores seneste drøftelse på Økofin den 7. november gav ikke yderligere klarhed.

Vi lægger fra dansk side fortsat vægt på, at der tages højde for ikkedeltagende medlemslandes interesser i arbejdet med FTT'en, som jeg også fremførte på sidste Økofin.

Jakob Ellemann-Jensen bemærkede, at samlenotatet illustrerede, at jura ikke er en eksakt videnskab. Det var pudsigt, hvordan Rådets Juridiske Tjeneste og Kommissionens Juridiske Tjeneste var uenige. Kommissionen mener, det er en god idé, mens Rådet mener, det er i strid med international ret, EU-retten osv. Der var dog ingen tvivl om, at det vil påvirke Danmark økonomisk og administrativt, hvis de lande, der ønsker FTT'en, bliver enige om, hvordan den skal være. Man er tilsyneladende ikke nået vanvittig langt. Jakob Ellemann-Jensen ville ikke trampe i, at regeringen ingen ideologisk modstand har mod FTT'en, men at den ville overveje sin position, hvis der kan findes løsninger på udfordringerne. Men hvilke løsninger skal der til, for at regeringen kan gå ind for FTT'en?

Lisbeth Bech Poulsen bemærkede, at regeringen skriver, at den vil være åben for at genoptage sine overvejelser, hvis der kan findes robuste løsninger på de væsentligste udfordringer. Der lå ikke nogen færdig løsning, der var bare en diskussion blandt landene i det forstærkede samarbejde. Hvad var det her, der ikke er robust nok til regeringen? Finanskrisen havde kostet Danmark 400 mia. kr., og mente regeringen, at bekymringen for nogle økonomiske omkostninger ved markedsforskydninger står mål med en mulig fremtidig finanskriser? Det her var bare en lillebitte skat, der kunne tilføre noget provenu og være et redskab til at imødegå fremtidige kriser.

Per Clausen forstod, at regeringen opretholder den klare linje – hvis nogen kan finde på noget, der er godt nok, vil man overveje at støtte det. Men man kunne spørge sig selv,

hvorfor regeringen med de enestående kompetencer, den er i besiddelse af, ikke prøver at gå foran finde holdbare løsninger. Måske håbede man bare på, at der ville komme nogle løsninger, som man kan afvise. Det mente han var en noget defensiv tilgang.

Økonomi- og indenrigsministeren sagde, at regeringen følger nøje med i arbejdet for at sikre sig, at det forstærkede samarbejde ikke sker på bekostning af de lande, der ikke deltager i det. Regeringens holdning var den samme som hele tiden: Det er ikke af ideologiske grunde, man ikke vil være med, men fordi man ikke kan se for sig, hvordan en begrænset kreds af lande kan etablere en FTT uden tab af vækst. Skulle den vurdering ændre sig, vil man selvfølgelig vende tilbage. Der syntes ikke at være den store bevægelse i sagen. Måske fordi nogle af de medvirkende lande deler Danmarks overvejelser. Det var fint med de juridiske vurderinger til at understøtte overvejelserne om, hvordan man undgår de konsekvenser, som regeringen havde peget på. Det kunne ikke nytte noget, hvis det førte til, at man udskriver skatter i andre lande.

Jakob Ellemann-Jensen forstod det sådan, at regeringens holdning og eventuelle genovervejelse ikke handlede om, hvorvidt Danmark skal deltage, men om et sådant samarbejde påvirker Danmark.

Økonomi- og indenrigsministeren svarede, at regeringen arbejdede på at sikre, at man ikke tager sig friheder på ikkedeltagende landes bekostning. Når regeringen trods sin ikkeideologiske holdning til sagen ikke ønsker at deltage, skyldes det en frygt for, at det vil medføre et tab af vækst. Ministerens personlige vurdering var, at det nok også var derfor, at de deltagende lande har de overvejelser, de har, om relationen til de ikkedeltagende lande. At vurdere en løsning, som nogle andre ikke har fundet på endnu, var nok lidt meget at forlange.

3. Kreditinstitutters bidrag til den fælles afviklingsfond

– *Politisk aftale*

Rådsmøde 3356 – bilag 1 (sammenfatning side 12)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (14) – bilag 156 (side 121, forhandlingsoplæg forelagt 6/11-14)

Økonomi- og indenrigsministeren: Kommissionens forslag til Rådets implementerende retsakt vedrørende kreditinstitutternes bidrag til den fælles fond gælder kun de lande, der deltager i det styrkede banksamarbejde (som jeg nævnte sidst, da jeg fik udvalgets mandat i sagen om bidrag).

Alle lande er med til vedtagelsen af den implementerende retsakt, ikke kun de lande, der deltager i banksamarbejdet. Rådet forhandler nu om forslaget. Jeg forventer en drøftelse på Økofin, men ikke nødvendigvis en aftale før senere. Forhandlingerne vedrører ikke den delegerede retsakt for beregning af bidrag for alle EU 28-lande, men alene de justeringer og overgangsperioder, som skal gælde for lande i banksamarbejdet. De enkelte deltagerlandes institutter kan komme til at betale lidt mere eller lidt mindre til den fælles fond, end de skulle have bidraget med til en national fond, hvis landet havde stået uden for banksamarbejdet.

Kommissionens forslag indebærer, at sådanne forskelle gradvis udfases i løbet af den 8-årige periode, hvori den fælles fond bygges op. Der er endnu ikke enighed om overgangsordningerne, ligesom der er rejst tvivl om, hvorvidt disse i alle tilfælde er tilstrækkeligt begrundet i den underliggende SRM-forordning.

Regeringen støtter generelt Kommissionens forslag, herunder de foreslåede overgangsordninger. Jeg forventer, at vi vil kunne støtte det kompromis, der kan opnås enighed om.

Jakob Ellemann-Jensen var glad for, at ministeren havde øje for, at man skal fastholde det kompromis, der sikrer realkredit, og at han havde fokus på, at de forskellige elementer i den såkaldte bankunion skal rumme de elementer, der gør det muligt for Danmark at deltage, herunder en særordning for realkredit.

Økonomi- og indenrigsministeren sagde, at Danmark ud fra sine egne interesser mente, at ikkeeurolande skulle kunne deltage på lige fod med eurolande. Lovgivningen tager højde for de forskellige landes forretningsmodeller, herunder den danske realkredit.

4. Finansiering af vækst

– *Rådskonklusioner*

KOM (2014) 0168

Rådsmøde 3356 – bilag 1 (samlenotat side 16)

Økonomi- og indenrigsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

FO 5. Tiltag til fremme af investeringer

– *Information fra Kommissionen og EIB*

KOM (2014) 0903

Rådsmøde 3356 – bilag 2 (samlenotat side 3)

EUU alm. del (14) – bilag 159 (oversigt med projekter foreslået fra dansk side til overvejelse under investeringsplanen) (fortroligt – dtfo.ft.dk)

(papiromdelt på KOM (2014) 0903 – bilag 1)

EU-note (14) – E 7 (note af 28/11-14)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (14) – bilag 61 (side 4, senest behandlet i EUU 9/10-14)

Økonomi- og indenrigsministeren: Investeringsplanen er hovedpunkt på det kommende Økofin og på Det Europæiske Rådsmøde den 18.-19. december. Der er stor fokus i EU på at styrke investeringerne som grundlag for vækst, da både de private og de offentlige investeringer er faldet under krisen. I Danmark er de private investeringer også faldet, mens de offentlige investeringer er øget siden krisen. De offentlige investeringer har i Danmark de seneste år ligget på det højeste niveau i 30 år. Kommissionens investeringsplan etablerer en ny europæisk investeringsfond, EFSI (European Fund for Strategic Investments). Fonden oprettes i regi af Den Europæiske Investeringsbank (EIB). Kommissionen vurderer, at der via fonden potentielt kan mobiliseres op til 315 mia. euro i nye investeringer i perioden 2015-17. Det svarer til ca. 0,8 pct. af EU's BNP for hvert af de tre år. Midlerne foreslås målrettet langsigtede investeringer inden for transport, energi, digital infrastruktur, forskning og udvikling og miljø (240 mia. euro), samt små og mellemstore virksomheder (75 mia. euro). Fonden skal kunne finansiere projekter med højere risiko end dem, der normalt kan finde finansiering i EIB.

Kommissionen foreslår, at finansieringen af fonden baseres på garantier for i alt 21 mia. euro fra EU-budgettet og EIB, hhv. 16 og 5 mia. euro. Det skal tiltrække 15 gange så mange private midler, så fonden kan nå investeringsomfanget på 315 mia. euro. EU-garantierne på 16 mia. euro baseres på en hensættelse på 8 mia. euro fra EU-budgettet, dvs. konkrete midler, der afsættes til at dække garantien. Finansiering af de øvrige 8 mia. euro specificeres først senere, hvis der mod forventning opstår så store tab, at også disse garantier skal udbetales, og de skal i givet fald dækkes af løbende årlige EU-budgetter.

Fra dansk side lægger vi vægt på, at der i givet fald skal prioriteres i EU-budgettet, og EU skal ikke påtage sig forpligtelser ud over garantien eller hæfte på anden måde. Kommissionen lægger op til en model, hvor offentlige midler for at tiltrække private midler til fonden skal kunne bære den største risiko og bære eventuelle tab før private investorer. Kommissionen foreslår endvidere, at der etableres en portefølje af investeringsprojekter (en project pipeline). Der foreslås også en handlingsplan med bl.a. initiativer vedrørende finansiel regulering, som skal fjerne barrierer og forbedre rammevilkårene for investeringer. Kommissionen foreslår, at fonden suppleres med tiltag til en bedre udnyttelse af midler under EU's struktur- og investeringsfonde. Det skal medvirke til 20-35 mia. euro i nye investeringer i 2015-17.

En arbejdsgruppe bestående af landene, Kommissionen og EIB ventes i forbindelse med Økofin at komme med en rapport med forslag til, hvordan investeringerne i EU kan styrkes. Landene har i dette arbejde foreslået konkrete projekter. Det gælder også Danmark. Arbejdsgruppens liste er vejledende, og en række projekter afhænger af en eksplicit politisk stillingtagen til det enkelte projekt, inden det kan igangsættes. Dette gælder også for de danske projekter. Der ventes lagt op til, at DER på sit møde d. 18.-19. december overordnet skal endossere investeringsplanen og opfordre til, at Kommissionen hurtig fremlægger forslag til den relevante lovgivning med henblik på en endelig beslutning om fonden i juni 2015. DER ventes også at lægge vægt på strukturreformer og sikring af de rette rammebetingelser som afgørende for at styrke investeringerne. Der ventes på både Økofin og DER at være generel støtte til planen. Planen skal herefter udmøntes og forhandles. Regeringen vil forelægge udvalget forslagene til udmøntning af investeringsplanen, efterhånden som de måtte blive aktuelle, herunder overvejelse om et evt. dansk indskud i fonden, hvis det bliver relevant. Der vil i det videre arbejde skulle afklares en række forhold. Det gælder bl.a. den offentlige finansiering og anvendelsen af EU's budget. Det gælder også vilkårene for eventuelle yderligere bidrag fra landene til fonden. Det er uklart, hvordan eventuelle kapitalindskud fra landene i fonden vil påvirke opgørelsen af den offentlige saldo. Det vil også skulle afklares, hvilke projekter fonden skal finansiere, og hvem og hvordan der skal træffes beslutning herom.

Regeringen vil tage nærmere stilling til gennemførelsen af investeringsplanen i lyset af afklaringen af disse spørgsmål. Regeringen støtter formålet med investeringsplanen, som er at fremme investeringer og vækst i EU. Vi kan bakke op om etableringen af en strategisk investeringsfond, og at der arbejdes videre på baggrund af Kommissionens plan. Regeringen finder, at fremme af investeringer først og fremmest handler om at sikre sund makroøkonomisk politik og strukturreformer, som er afgørende for at sikre lave, stabile renter og skabe sunde rammebetingelser for private investeringer. EU skal derfor holde fast i sin konsoliderings- og reformdagsorden parallelt med investeringsplanen. Investeringsplanen indeholder positive elementer, f.eks. et fokus på at investeringerne hovedsageligt skal finansieres af private midler. EU-landene har som bekendt et meget begrænset finanspolitisk råderum, og investeringsplanen vil derfor på linje med andre tiltag skulle prioriteres inden for dette begrænsede råderum. Det gælder også for EU's budget. Som tidligere nævnt er det Danmarks klare holdning, at alt det her skal finansieres inden for de eksisterende rammer af EU's budget. For så vidt angår EU-budgettet til garantistillelse, finder regeringen det helt centralt, at der gælder de samme principper for sunde offentlige finanser for EU's budget, som der gælder for Danmarks eget nationale budget. Regeringen finder endelig, at det bør sikres, at inddragelse af private og offentlige midler i fonden sker på sunde vilkår, herunder med hensyn til risici. Regeringen finder det vigtigt at sikre, at midler i fonden investeres i de projekter, som samlet set er de mest attraktive og værdiskabende.

Jakob Ellemann-Jensen bemærkede, at man har 21 mia. euro – 5 mia. fra Den Europæiske Investeringsbank og 16 mia. fra EU-budgettet – hvoraf man kun har anvist finansieringen af halvdelen. De 21 mia. euro skal så garantere 315 mia. euro. Var det realistisk

at forestille sig, at man kan mangedoble midlerne? Og hvor finder man de resterende 8 mia. euro i budgettet? Han var glad for, at ministeren sagde, det ville blive omprioriteringer. Var der nogen, der talte for, at man i stedet skulle udstede de i hans optik frygtelige eurobonds eller komme med hatten i hånden til de enkelte medlemslande? Han hæftede sig ved, at regeringen ikke ville støtte nogen forslag, der ville hæve udgiftsniveauet i EU's finansielle rammer for 2014-2020. På den baggrund støttede Venstre forhandlingsoplægget.

Mette Bock sagde, at det virkede fuldstændig urealistisk at rejse op mod 315 mia. euro til sådan en fond. Derfor manglede projektet troværdighed. Derudover var der de 21 mia. euro, der skulle hentes fra EU-budgettet og fra Den Europæiske Investeringsbank. Hvad var regeringens tilgang, hvis det nu ikke kunne lade sig gøre at finde pengene? Risikerede man at blive pålagt at bidrage? Der var også en principiel uenighed om, hvorvidt det er markedet eller staten, der er bedst til at finde ud af, hvor strategiske investeringer skal placeres. Hun havde selv mindre tillid til, at man kan sætte gang i investeringerne via EU, når langt de fleste midler skal komme fra den private sektor. Det var et fejltrin at tro, man kunne rejse så mange penge i den private sektor og samtidig styre investeringerne fra et overstatsligt organ. Derfor kunne Liberal Alliance ikke støtte forhandlingsoplægget.

Lisbeth Bech Poulsen spurgte, om regeringen troede på planen, og om det ikke ville være billigere med statslig låntagning i de lande, hvor der er råderum til det. Kunne man ikke arbejde for at lempe EU-reglerne for infrastrukturprojekter, der kan give samfundsøkonomisk værdi, så man f.eks. lempede med 0,25 pct.?

Per Clausen mente, at man i virkeligheden bare flyttede rundt på nogle penge og håbede, der ville komme nogle flere i form af private investeringer. Liberal Alliance var vel bekymret over, at der stod strategiske investeringer, men der var ikke nogen strategi bag investeringerne. Det var bare et spørgsmål om at yde en EU-garanti. Ville det ikke være fornuftigt, hvis EU i stedet for at lade Juncker rende rundt og spille julemand uden egentlig at have noget med, åbnede op for, at de enkelte lande fik en mere offentlig rolle i jobskabelsen? Var det korrekt forstået, at pengene stilles til rådighed uden nogen egentlig målsætning, så man risikerer, at de kommer til at finansiere atomkraftværker og motorveje frem for f.eks. grøn energi? Overvejer man at gennemføre en harmonisering og liberalisering af de restriktioner for kapitalbevægelser, der findes rundt om i de europæiske lande. Lå der et liberaliseringsfelttog i forslaget?

Økonomi- og indenrigsministeren kvitterede for Venstres opbakning. På spørgsmålet om, hvorvidt gearingen var realistisk, oplyste Kommissionen, at EIB, der har mindre risikovillig kapital, har eksempler på endnu større gearing. Hvorvidt det virkelig var realistisk, ville virkeligheden fortælle på et tidspunkt. Den skepsis, der forener Liberal Alliance og Enhedslisten, syntes han var underlig; dels fordi det netop var en måde at give private adgang til offentlige investeringer, som nogle lande har sværere ved at foretage end f.eks. Danmark, der har et historisk højt offentligt investeringsniveau. Han skulle ikke udlægge Liberal Alliances politik, men det virkede ikke helt fremmed for partiets tankegang. Der var vel også i Enhedslisten et generelt ønske om at hæve investeringsniveauet. Stra-

tegien var at øge efterspørgslen og beskæftigelsen i Europa, og det syntes han var et relevant hensyn.

Ministeren svarede på Lisbeth Bech Poulsens spørgsmål, at Danmark har en høj kreditværdighed, fordi man fører en ansvarlig økonomisk politik. Men det er ikke tilfældet alle vegne, og forslaget kunne hjælpe til at skabe en ansvarlig ramme, hvor rentable projekter kan finde finansiering, de ikke kan finde ellers, fordi ikke alle stater kan låne penge billigt. Grunden til, at man kunne regne med, at det vil være attraktivt for den private kapital, var, at man stiller midlerne fra EU's budget og bidraget fra EIB forrest i risikoen.

Til Mette Bocks kommentar om, hvorvidt pengene ikke ville komme ud og arbejde af sig selv, svarede han, at der jo var tilstrækkeligt med kapital i den europæiske økonomi. Den blev bare ikke i tilstrækkelig investeret. I Danmark var man jo også interesseret i at få den private kapital aktiveret gennem nye investeringer, da der ikke investeres nok privat kapital til at opretholde kapitalapparatet. Derfor var man optaget af at øge de private investeringer og dermed også det element i pakken, der handlede om generelt at gøre det mere attraktivt at investere, ikke mindst i de små og mellemstore virksomheder, der i Danmark skal yde et væsentligt vækstbidrag. Lige nu er der ikke tilstrækkeligt med investeringer, selv om kapitalen er til stede. Derfor denne hjælpende hånd til de rentable projekter.

Per Clausen regnede det mest for spin, der skulle få det til at se ud, som om Juncker foretog sig mange ting for at skabe udvikling og vækst i Europa. Effekten var formentlig begrænset. Når skatteborgernes penge sættes ind som sikkerhed, så de private investeringer bliver mindre risikable, hvorfor understøtter man så ikke de politiske mål, som han stadig troede at regeringen havde skjult nede i regeringsgrundlaget – grøn omstilling og grønne arbejdspladser? Man risikerer, at midlerne bruges til investeringer, man ikke har nogen samfundsmæssig interesse i. Med mindre ministeren var chokerende positiv i sit svar, kunne Enhedslisten ikke støtte forhandlingsoplægget.

Økonomi- og indenrigsministeren afviste, at det bare var spin. En gearing på faktor 15 var selvfølgelig meget, men det var ikke uset, f.eks. hos Den Europæiske Investeringsbank. De store tal skulle vise sig i virkeligheden. Man måtte huske, at det retter sig mod offentlige investeringer, der ellers ikke ville finde sted, og derfor havde han håbet på en flig af interesse fra Enhedslisten. Selv om man har en fælles interesse i at styrke den kollektive trafik, hvad man nu også havde gjort med letbaner i alle store byer osv., skulle der stadig være plads til at anlægge en stump vej nogle steder i Europa. Det behøvede ikke være på bekostning af den grønne omstilling. Derimod øger forslaget mulighederne for at fremme den grønne omstilling ved at fremme mulighederne for de grænseoverskridende investeringer i f.eks. de såkaldte interconnectors på energiområdet, som gør det muligt at afsætte overskudsproduktionen af vindmøllestrøm. Der var mange muligheder for at præge forslaget, især hvis man bakker op om det.

Formanden konkluderede, at der ikke var flertal imod ministeren, idet kun Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Enhedslisten havde ytret sig imod det.

6. Review af sixpack og twopack

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2014) 0905

Rådsmøde 3356 – bilag 1 (samlenotat side 20)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 10 (skriftlig forelæggelse af rådsmøde økonomi og finans 4/10-11)

Økonomi- og indenrigsministeren: Kommissionen fremlagde sin evaluering den 28. november. Der er tale om en overordnet vurdering uden forslag til ændringer af EU's økonomiske regler. Vurderingen er gennemgående positiv. Stabilitets- og vækstpagtens styrkede præventive regler har skærpet landenes fokus på efterlevelse af deres mellemfristede mål, selv om man endnu ikke har haft mulighed for at observere, om reglerne fremmer konsolidering under en højkonjunktur, hvor de skal stå deres virkelige prøve. De styrkede korrigerende regler har vist gode resultater, idet underskuddene er nedbragt markant og antallet af lande med henstillinger er faldet fra 23 til 11. Fokus på vigtigheden af holdbar gæld er desuden styrket.

Twopacken har sikret en højere kvalitet af eurolandenes finanslovsprocesser og budgetter. Processen om makroøkonomiske ubalancer er en klar styrkelse af samarbejdet om at forebygge og korrigere centrale økonomiske ubalancer ud over de offentlige finanser, men der er brug for at forbedre implementeringen af anbefalingerne.

Selv om Kommissionens vurdering overvejende er positiv, påpeges det, at reglerne er blevet meget komplicerede. De har endvidere kun været i kraft i kort tid og er kun delvis blevet anvendt i praksis. Der er derfor ikke grundlag for en fyldestgørende vurdering nu. Rapporten skal således ses som et diskussionsoplæg med henblik på drøftelser i Rådet og Parlamentet i løbet af 2015, hvorefter der kan komme mere konkrete forslag vedrørende gennemførelsen af reglerne eller justeringer af reglerne.

7. Evaluering af Europa 2020-strategien

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2014) 0130

Rådsmøde 3356 – bilag 1 (samlenotat side 24)

KOM (2014) 0130 – bilag 1 (Regeringens indspil til midtvejsevaluering af Europa 2020-strategien)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 653 (side 1208, senest behandlet i EEU 4/7-14)

Økonomi- og indenrigsministeren: Vi skal drøfte EU's 10-årige vækststrategi, Europa 2020. Drøftelsen ventes at vedrøre strategiens overordnede fokus, mål, instrumenter og styring samt strategiens implementering gennem det europæiske semester.

Økofin ventes at blive enige om et input til den igangværende midtvejsevaluering. Økofins udtalelse fremhæver bl.a., at der fortsat bør være fokus på at få gennemført ambitiøse strukturreformer, at der ikke er behov for nye overordnede mål og at det indre marked i højere grad bør tænkes ind i Europa 2020. Det slås også fast, at der ikke på kort sigt er behov for nye processer eller instrumenter for at sikre en effektiv opfyldelse af strategien, men implementering af eksisterende instrumenter på europæisk niveau. Strategien bør således integreres fuldt ud i det europæiske semester, og de landespecifikke anbefalinger bør anvendes effektivt for at sikre fremskridt mod strategiens hovedmål. Der lægges op til øget brug af kollegialt pres, udveksling af bedste praksis og benchmarking og en mere struktureret opfølgning på de landespecifikke anbefalinger hen over året.

Regeringen støtter udkastet til Økofins input til Europa 2020, der ventes afspejlet i en synteserapport til DER, ligesom andre relevante rådsformationer vil bidrage. Kommissionen ventes først at komme med konkrete anbefalinger til forbedringer af strategien i starten af 2015.

8. Europæisk semester: Kommissionens årlige vækstundersøgelse 2014 og proceduren for makroøkonomiske ubalancer, varslingsrapport 2015

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2014) 0902, KOM (2014) 0904

Rådsmøde 3356 – bilag 1 (samlenotat side 29)

EU-note (14) – E 8 (note af 3/12-14 fra den økonomiske konsulent om Kommissionens årlige vækstundersøgelse og rapport om varslingsmekanismen)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 302 (side 603, senest behandlet i EEU 7/2-14)

Økonomi- og indenrigsministeren: Vi skal have en drøftelse af de to elementer: Kommissionens årlige vækstundersøgelse og varslingsrapporten om makroubalancer for 2015. Vi har netop drøftet disse ting på det fælles samråd i Europaudvalget og Finansudvalget tidligere i dag. Jeg vil derfor begrænse mig til at nævne, at vi skal drøfte sagerne på Økofin, bl.a. med henblik på input til Kommissionen om de kommende analyser af lande under makroubalanceproceduren.

Udg. 9. Forberedelse af Det Europæiske Råd (DER) den 18.-19. december 2014

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2014) 0903

Rådsmøde 3356 – bilag 1 (samlenotat side 32)

Økonomi- og indenrigsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Udg. 10. Opfølgning på økonomi- og finansministtermøder i forbindelse med G20-topmøde

– *Information fra Formandskabet og Kommissionen*

Rådsmøde 3356 – bilag 1 (samlenotat side 34)

Økonomi- og indenrigsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

11. Rapport til Det Europæiske Råd om skattepolitiske emner rapport om skatteemner under Konkurrenceevnepagten

– *Tilslutning*

Rådsmøde 3356 – bilag 1 (samlenotat side 37)

EUU alm. del (14) – bilag 162 (fælles brev fra finansministrene i Italien, Tyskland og Frankrig med opfordring til fælles EU-lovgivning med henblik på at bekæmpe skatteunddragelse og skattely)

Økonomi- og indenrigsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

12. Adfærdskodeks for erhvervsbeskatning

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 3356 – bilag 1 (samlenotat side 40)

Økonomi- og indenrigsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

13. Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i 2013

– *Præsentation*

Rådsmøde 3356 – bilag 2 (sammenfatning side 9)

Økonomi- og indenrigsministeren: Det forventes, at Revisionsretten vil præsentere årsberetningen om gennemførelsen af EU-budgettet for 2013 med tilhørende revisionserklæring på Økofin den 9. december.

I revisionserklæringen giver Revisionsretten for 7. år i træk en positiv erklæring om regnskabernes rigtighed og konkluderer dermed, at regnskabet i alt væsentligt giver et retvisende billede af EU's indtægter og udgifter samt finansielle stilling. På samme vis gives en positiv erklæring om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed for indtægterne, indgåede forpligtelser på alle udgiftsområder samt betalingerne på udgiftsområdet for administrationsudgifter og dertil knyttede udgifter.

Revisionsretten har dog heller ikke i år set sig i stand til at give en positiv erklæring for de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed som helhed. Retten afgiver således en negativ erklæring om de underliggende betalinger på seks ud af syv udgiftsområder, idet der skønnes at være fejl i over 2 pct. af betalingerne. Samlet set vurderer Revisionsretten dog, at den mest sandsynlige fejlrate er faldet en anelse fra 4,8 pct. i 2012 til 4,7 pct. i 2013. Det er naturligvis positivt, at der i 2013 er et lille skridt i den rigtige retning, men det er klart, at det stadig er nødvendigt med en stor indsats for at få nedbragt fejlniveauet til det acceptable.

Når årsrapporten de kommende måneder behandles i detaljen, vil vi derfor arbejde på at få identificeret, hvor der skal sættes ind for at nedbringe fejlraten yderligere. Revisionsrettens præsentation på Økofin den 9. december vil være startskuddet på diskussionerne om Rådets henstilling til decharge frem mod Økofin i februar næste år. Forud for stillingtagen til Rådets henstilling til decharge vender regeringen derfor naturligvis tilbage til udvalget med henblik på et forhandlingsmandat.

Jakob Ellemann-Jensen var enig i, at det var utilfredsstillende, at man har måttet afgive negative erklæringer om seks underområder. Hvad vil man gøre ved det? Han forstod godt, at forvaltning af og kontrol med EU-budgettet var meget kompliceret, men det så han to løsninger på: Enten kan man forenkle det, eller også kan man sætte nogle mere kompetente til det. Han foreslog ministeren at gøre sig til talsmand for en kombination af de to muligheder.

Per Clausen bemærkede, at man i perioder kører Revisionsretten meget op i udvalget og andre steder, og så finder man bare et lille figenblad af en forbedring. Så går der nogle år med det, og så dæmper det sig. For 3-5 år siden kaldte man det helt utilfredsstillende. Nu er det bare heldigt, det ikke er blevet ringere. Inden man bliver alt for selvglad i Danmark, ville han påpege, at Danmark også på nogle områder har haft svært ved at overholde

støttereglerne, bl.a. ved at en stor interesseorganisation ind i mellem har venskabelige relationer med Venstre. Men det slagsmål skulle nok tages en anden dag.

Økonomi- og indenrigsministeren vidste ikke, om modtagelsen af revisionsrapporten var mere afdæmpet end den plejer at være, men kritikken var den samme, som det plejede at være – det er et utilfredsstillende højt niveau og en tilbagevendende blamage at revisionspåtegningen af EU's regnskaber ikke var i orden. Fejlprocenten var faldet, og man må jo glæde sig over lidt – det troede han også var Per Clausens syn på livet – men ikke desto mindre kunne man ønske sig mere fremdrift. Han ville bare advare mod one size fits all-løsninger, hvor man skærer alle over en kam, uden at det reelt forbedrer sikkerheden. Den balance skal man finde. Regeringen mente, der skulle gøres noget, og ville bidrage i diskussionen.

14. Revision af pensionskassedirektivet

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2014) 0167

Rådsmøde 3356 – bilag 1 (samlenotat side 54)

KOM (2014) 0167 – bilag 2 (udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget)

EU-note (13) – E 23 (note af 28/4-14 om revision af direktivet om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser)

Økonomi- og indenrigsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

15. Eventuelt

Økonomi- og indenrigsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

16. Siden sidst

Økonomi- og indenrigsministeren: Endelig vil jeg til orientering fortælle om ligebehandling i forhold til den fælles brofinansiering. Det forventes, at ministrene i marginen af Øko-fin vil vedtage en erklæring om ligebehandling i fælles brofinansiering i banksamarbejde. Nødlidende banker håndteres i udgangspunktet ved brug af bail-in, det vil sige nedskrivning af ejerkapital og kreditorforordninger og eventuelt træk på den fælles fond. I helt særlige tilfælde kan det ikke udelukkes, at det vil være utilstrækkeligt, f.eks. i den 8-årige overgangsperiode, hvor fonden endnu ikke er fuldt opbygget. I den situation har det berørte land et ansvar for at yde midlertidige lån, såkaldt brofinansiering.

Udfordringen består i, at der er forskel på eurolande og ikkeeurolande, som deltager i banksamarbejdet. Et euroland, der ikke kan yde brofinansiering, har adgang til lån fra eurolandenes lånemekanisme, ESM, mens ikkeeurolande ikke kan benytte sig af ESM. For at sikre ligebehandling fastslår erklæringen, at deltagende ikkeeurolande EU28's betalingsbalancefacilitet til at yde brofinansiering. Omkostningerne ved den del af lånet, der specifikt bruges til formål knyttet til banksamarbejdet, bæres dog ikke af lande uden for banksamarbejdet. Hvis et deltagende ikkeeuroland ikke tilbagebetaler sit lån fra betalingsbalancefaciliteten, vil den del af lånet, som eventuelt er brugt til bankunionsspecifikke formål, f.eks. opfyldning af den fælles fond, derfor kun skulle dækkes af de deltagende lande, inklusive eurolande. Ordningen vedrører kun overgangsperioden og erklæringen gentager, at der også herefter vil være en fælles backstop, der sikrer ligebehandling af euro- og ikkeeurolande.

FO Punkt 5. Rådsmøde nr. 3357 (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse - beskæftigelse) den 11. december 2014

Beskæftigelsesministeren havde ud over en orientering om de væsentligste punkter på EPSCO-rådsmødets dagsorden den 11. december et forhandlingsoplæg til forelæggelse på vegne af erhvervs- og vækstministeren. Afslutningsvis ville han orientere om to sager ved EU-domstolen.

1. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om reetablering af EURES

– *Generel indstilling*

KOM (2014) 0006

Rådsmøde 3357 – bilag 2 (samlenotat side 2)

Beskæftigelsesministeren: EURES dækker over et europæisk arbejdsformidlingsnet. EURES har eksisteret siden 1993 og omfatter de offentlige arbejdsformidlinger i EU, EØS-landene og Schweiz. De væsentligste elementer i EURES er den europæiske jobportal og de ca. 900 EURES-vejledere rundt omkring i de offentlige europæiske arbejdsformidlinger.

Formålet med en revitalisering af EURES er at gøre EURES til et mere effektivt og brugervenligt instrument til rekruttering af arbejdskraft i EU - for både virksomheder og arbejdssøgende. Dette kan bl.a. hjælpe på udfordringen med ledig arbejdskraft nogle steder i Europa samtidig med mangel på arbejdskraft andre steder. EURES kan dermed supplere den nationale indsats og bidrage til at løfte den samlede beskæftigelse i EU.

I Danmark har EURES siden 2008 primært været forankret i de tre regionale Work in Denmark-centre. Jobcentrene har også en tilknytning til netværket, bl.a. med såkaldte EURES-kontaktpersoner. I Danmark har vi med Work in Denmark i længere tid brugt EURES til rekruttering til danske virksomheder, der mangler højt kvalificeret arbejdskraft. Vi mener, at det giver god mening at lave en samlet ajourføring af EURES-portalen og EURES-samarbejdet efter en række løbende tekniske og samarbejds-mæssige tilpasninger gennem årene.

Vi har i forbindelse med forhandlingerne lagt vægt på, at ændringerne gør EURES til et bedre værktøj, og at det f.eks. bliver mere brugervenligt ved at udnytte nye IT-muligheder. Men det har samtidig været afgørende, at der også fortsat er den fornødne fleksibilitet til, at det ikke bliver unødigt bureaukratisk og kan spille sammen med de nationale systemer. Jeg skal understrege, at der – som i vores eget Jobnet – er klare krav til, at det skal være reelle job på ordentlige vilkår.

Det oprindelige forslag fra Kommissionen var på en række punkter ikke videre klart. Det er som led i forhandlingerne lykkedes at få klargjort betydningen og rækkevidden af forslaget. Derfor støtter regeringen vedtagelsen af forslaget i Rådet.

FO 2. Ændring af ansættelsesretlige direktiver med særbestemmelser for søfarende

– *Generel indstilling*

KOM (2013) 0798

Rådsmøde 3357 – bilag 2 (samlenotat side 11)

Beskæftigelsesministeren: Punktet er til forhandlingsoplæg og er på vegne af erhvervs- og vækstministeren. Regeringen er selvsagt positiv over for at give søfarende en ordentlig ansættelsesretlig beskyttelse. Det er også regeringens opfattelse, at reglerne generelt skal følge med tiden. Som det fremgår af det oversendte samlenotat, har vi dog også haft en vis bekymring over at anvende regler, som oprindeligt er skabt for virksomheder på land, direkte på skibe i international fart. Sammen med en række af de andre store søfartslande i EU har vi derfor under forhandlingerne arbejdet for, at de nye krav til rederierne giver mening, og at de bliver mulige at gennemføre i praksis.

På den baggrund har vi også med glæde noteret, at de europæiske arbejdsmarkedsparter på søfartsområdet har haft samme indstilling. Parterne er gået ind i sagen gennem den sociale dialog på EU-plan og har udarbejdet et fælles kompromisforslag, som både arbejdstager- og arbejdsgiversiden kan acceptere. Formandskabet har – i lyset af de europæiske arbejdsmarkedsparters udspil – fremlagt et kompromisforslag, som svarer til parternes aftale.

Det er min forventning, at der kan samles opbakning i Rådet til en endelig tekst, som alt-overvejende er baseret på formandskabets kompromisforslag. Som teksten ligger nu, er der efter regeringens vurdering skabt en fornuftig balance. De nye regler vil først og fremmest give de søfarende øget ansættelsesretlig beskyttelse. Samtidig tages der højde for de særlige udfordringer, som reglerne giver i forhold til søfarende på skibe, som sejler i international fart langt fra Danmark. Regeringen agter på denne baggrund at tilslutte sig forslaget i den form, som det får med formandskabets kompromisforslag.

Jeg vil derfor bede udvalget om opbakning til et forhandlingsoplæg, hvor vi fra dansk side stiller os positivt til forslaget, herunder støtter formandskabets kompromistekst baseret på de europæiske maritime arbejdsmarkedsparters forslag, således at vi arbejder for,

- at det i relation til information og høring af arbejdstagere fortsat bliver muligt at undtage situationer, hvor en søfarende ikke har mulighed for at deltage i et møde fysisk eller gennem brug af egnet kommunikationsudstyr, og
- at der fortsat tages behørigt højde for de særlige, praktiske udfordringer og administrative/økonomiske byrder, som reglerne i direktiv 98/59/EF om kollektive afskedigelser og direktiv 2001/23/EF om overførsel af virksomheder skaber for rederierhvervet.

Jakob Ellemann-Jensen appellerede til at respektere den aftale, der var indgået mellem arbejdsmarkedets parter – især idet Kommissionen har lagt vægt på at respektere den sociale dialog. Det havde været vanskeligt at nå frem til en aftale på baggrund af Kommissionens oprindelige forslag. Han havde forstået, at sagen havde været oppe i Beskæftigelsesudvalget i Europa-Parlamentet om tirsdagen, og at Kommissionen havde udtrykt skepsis over for aftalen. Venstre kunne støtte forhandlingsoplægget.

Mette Bock sagde, at der er tradition for, at Danmark klarer sig rigtig godt i den internationale konkurrence inden for søfart. Rederiforeningen havde dog påpeget visse problemer ved forslaget. Liberal Alliance mente ikke, at de fremlagte ændringer var tilstrækkeligt begrundet, og var bekymret for, at man kommer til at gøre noget ufordelagtigt for en stor sektor, som Danmark kan være meget stolt af. Hun kunne dermed ikke støtte ministerens forhandlingsoplæg.

Beskæftigelsesministeren præciserede over for Jakob Ellemann-Jensen, at om end det ikke var hans ministerområde, havde han fået den klare opfattelse, at forhistorien var et forslag, som alle var utilfredse med. Alligevel var partnerne på det maritime område kommet frem til et samlet kompromisforslag, og det udgjorde også Kommissionens kompromisforslag.

Formanden konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti og Liberal Alliance havde ytret sig imod det.

3. Rådets direktiv om gennemførelse af den europæiske aftale om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden inden for transport ad indre vandveje

– *Politisk enighed/vedtagelse*

KOM (2014) 0452

Rådsmøde 3357 – bilag 2 (samlenotat side 19)

Beskæftigelsesministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

4. Den årlige vækstredøgørelse 2015 (AGS); udkast til den fælles beskæftigelsesrapport (JER); varslingsrapport om makroøkonomiske ubalancer (AMR)

– *Præsentation/udveksling af synspunkter*

KOM (2014) 0902, KOM (2014) 0904, KOM (2014) 0906

Rådsmøde 3357 – bilag 2 (sammenotat side 22)

Beskæftigelsesministeren: Det næste punkt vedrører den årlige vækstredøgørelse. Dette punkt forelægges til orientering, og jeg forstår, at økonomi- og indenrigsministeren netop har orienteret udvalget om den årlige vækstredøgørelse, så jeg vil gøre min del kort:

Vækstredøgørelsen indeholder som bekendt Kommissionens vurdering af de økonomiske og politiske udfordringer i medlemslandene. Styrket vækst og beskæftigelse i EU står fortsat højt på dagsordenen, og krisen har for alvor vist, at de europæiske økonomier er tæt forbundet.

Vi er nødt til at arbejde sammen for at sikre vækst og job fremadrettet, og derfor har vi alle en stor interesse i, at de nationale arbejdsmarkeder fungerer, og at folk kommer i beskæftigelse og bliver selvforsørgende.

Derfor støtter regeringen, at man i EU-samarbejdet fortsat har fokus på udviklingen, og at man bevarer opmærksomheden på behovet for at gennemføre – og ikke mindst implementere – nødvendige reformer.

5. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 92/85/EØF om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født eller ammer

– *Orientering fra formandskabet*

KOM (2008) 0637

Rådsmøde 3357 – bilag 2 (samlenotat side 24)

KOM (2008) 0637 – svar på spørgsmål 1

KOM (2008) 0637 – svar på spørgsmål 2

KOM (2008) 0637 – svar på spørgsmål 3

KOM (2008) 0637 – svar på spørgsmål 4

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 315 (side 254, senest behandlet i EUU 25/11-11)

Beskæftigelsesministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt, men modtog spørgsmål fra udvalget.

Jakob Ellemann-Jensen konstaterede, at regeringen støttede ønsket om at beskytte gravide arbejdstagere. Han ville dog understrege vigtigheden af - som der også stod i samlenotatet - at Danmark ikke indgår i fælles EU-regler inden for ydelser under barsel, graviditet eller fædreorlov.

Beskæftigelsesministeren sagde, at Kommissionens forslag var nyt, men at han havde de samme betænkeligheder som Jakob Ellemann-Jensen. Punktet var kun til orientering, og ministeren ville bringe forslaget op i udvalget igen på et senere tidspunkt.

6. Investering i unges beskæftigelse: ungegaranti, uddannelse og kompetencer

– *Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3357 – bilag 2 (samlenotat side 31)

a) Implementering af ungegarantien og bidrag fra den europæiske alliance for lærlingeuddannelser

b) Godkendelse af EMCO-udtalelse

Beskæftigelsesministeren: Punktet skal ses i forlængelse af ungegarantien og landenes indsats for at få unge i uddannelse og job. Jeg synes, det er positivt, at vi fortsat holder fokus på ungeområdet og holder hinanden op på, at vi alle gør en indsats for at hjælpe vores unge i uddannelse og job. Tallene taler desværre deres kedelige sprog om, at dette i høj grad fortsat er meget tiltrængt.

11. Siden sidst

Beskæftigelsesministeren ville orientere om to domstolssager.

a) Orientering om kommende EU-dom i sag C-315/13 de Clercq m.fl.

EUU alm. del (14) – bilag 130 (notat om den kommende dom)

EUU alm. del (13) – bilag 130 (notat om afgivelse af indlæg i sagen)

Beskæftigelsesministeren: Den første er den såkaldte de Clercq-sag, hvor der faldt dom i forgårs. Udvalget fik i sidste uge tilsendt et notat om sagen, ligesom udvalget tidligere er blevet orienteret, da regeringen afgav skriftligt indlæg i sagen.

Sagen drejer sig om de belgiske regler, hvorefter en virksomhed, der leverer tjenesteydelser i Belgien, og som i den forbindelse udstationerer arbejdstagere, skal sende oplysninger til de belgiske myndigheder til brug for identifikation af de udstationerede arbejdstagere. Dette minder om de danske regler om forhåndsanmeldelse til RUT-registeret.

Derudover indeholder de belgiske regler krav om, at en modtager af en tjenesteydelse, som ikke har fået dokumentation for, at der er sket den krævede forhåndsanmeldelse, skal indsende oplysninger til de belgiske myndigheder om de udstationerede arbejdstageres identitet. Også dette minder om de danske RUT-regler, nærmere betegnet hvergiverpligten. Den belgiske pligt for modtageren af en tjenesteydelse er dog noget mere vidtgående end den, der gælder i den danske udstationeringslov. Derfor har sagen interesse for Danmark.

I den konkrete sag havde den udstationerende virksomhed ikke foretaget den nødvendige anmeldelse til det belgiske LIMOSA-register. Den belgiske virksomhed, hvor arbejdet blev udført, havde heller ikke fremsendt identifikationsoplysninger til de belgiske myndigheder som krævet i loven.

Domstolen fastslår i afgørelsen, at den belgiske lovgivning – som pålægger en modtager af en tjenesteydelse en strafsanktioneret pligt – kan gøre det mindre attraktivt at modtage ydelser fra tjenesteydere, der er etableret i andre EU-lande. Det fastslås derfor, at en sådan pligt udgør en restriktion for den frie udveksling af tjenesteydelser i EU-traktatens forstand. Men Domstolen finder også, at formålet med den belgiske hvergiverpligt – nemlig at beskytte de udstationerede arbejdstagere og bekæmpe svig – kan begrunde de belgiske regler.

Domstolen overlader det til den belgiske domstol at afgøre, om den belgiske hvergiverpligt er nødvendig for at sikre overholdelsen af de belgiske regler, og om reglerne er egnede til at sikre, at man kan opfylde formålet. Eller sagt med andre ord: om hvergiverpligten står i rimeligt forhold til at sikre overholdelsen af reglerne om beskyttelse af ar-

bejdstagere og bekæmpelse af svig. Domstolen bemærker dog, at de belgiske regler forekommer at stå i rimeligt forhold til de formål, der ønskes sikret.

Dommen indeholder herudover en lang række interessante præmisser, hvor der også henvises til tidligere domme på udstationeringsområdet. Domstolen bekræfter, at det er anerkendt, at myndighederne i en medlemsstat kan kontrollere overholdelsen af rettigheder i deres nationale lovgivning - også når der findes objektive forskelle mellem egne virksomheder og virksomheder fra andre EU-lande. Endelig bekræfter dommen, at en anmeldelsespligt til myndighederne i værtslandet, som gælder for udenlandske tjenesteydere, er en effektiv og forholdsmæssig foranstaltning i forbindelse med kontrol af nationale regler.

Dommen rejser således ikke tvivl om den danske hvervgiverpligt.

Lisbeth Bech Poulsen spurgte, om ministeren kunne sige mere om, hvad dommen betyder for Danmark og det danske RUT-register.

Beskæftigelsesministeren sagde, at Danmark havde gjort skriftlig og mundtlig indsigelse, og at beskeden var, at det danske RUT-register ikke vil blive påvirket. Dommen rejser således ikke tvivl om den danske værgiverpligt. Ministeren var altså tryk ved den udlægning, han havde fået af den juridiske tekst. Man kunne måske oven i købet sige, at dommen var en styrkelse af RUT-registeret.

Lisbeth Bech Poulsen syntes, det var godt at høre, men ville gerne have bekræftet, at det gjaldt inden for alle faggrupper.

Beskæftigelsesministeren gentog, at det var en styrkelse af RUT-registeret.

b) Orientering om kommende EU-dom Teknik

EUU alm. del (13) – bilag 167 (notat om indlæg i sagen)

Beskæftigelsesministeren: Som det sidste vil jeg kort orientere om den såkaldte Teknicsag (C-515/13), hvor der forventes en snarlig afgørelse fra EU-Domstolen. Udvalget er blevet orienteret i forbindelse med regeringens afgivelse af skriftligt indlæg i sagen. Vi har endnu ikke en dato for domsafsigelsen, men forventer en afgørelse i januar eller februar.

Østre Landsret har forelagt EU-Domstolen et præjudicielt spørgsmål om, hvorvidt det er i strid med forbuddet mod forskelsbehandling på grund af alder, at funktionærer, der afskediges efter at have været uafbrudt ansat i samme virksomhed i 12, 15 eller 18 år, ikke modtager fratrædelsesgodtgørelse, hvis de er berettigede til folkepension – dvs. hvis de er over 65 år.

Sagsøger blev afskediget efter mere end 12 års uafbrudt ansættelse. Sagsøger havde i henhold til reglerne i funktionærloven et opsigelsesvarsel på 6 måneder til fratræden. Endvidere havde sagsøger krav på udbetaling af en fratrædelsesgodtgørelse svarende til 1 måneds løn i henhold til funktionærlovens § 2 a, stk. 1, hvilket den aktuelle sag drejer sig om.

Det fremgår af funktionærlovens § 2 a, stk. 2, at en funktionær, som er berettiget til folkepension, mister kravet på fratrædelsesgodtgørelse. I praksis er reglen blevet fortolket sådan, at retten til fratrædelsesgodtgørelse bortfalder, selv om funktionæren fortsætter på arbejdsmarkedet, og selv om funktionæren har opsat sin pension. Af den grund afviste sagsøgers arbejdsgiver at udbetale sagsøger en fratrædelsesgodtgørelse.

Danmark har i både sit skriftlige og sit mundtlige indlæg bl.a. anført, at forbuddet mod direkte forskelsbehandling i beskæftigelsesdirektivet ikke er til hinder for en bestemmelse, hvorefter en funktionær afskæres fra at kunne få udbetalt en fratrædelsesgodtgørelse, hvis funktionæren ikke har nået en alder, hvor vedkommende har ret til folkepension. En sådan bestemmelse er objektivt og rimeligt begrundet samt proportional.

Retten til fratrædelsesgodtgørelse skal hjælpe en afskediget medarbejder med lang anciennitet igennem en overgangsperiode til anden beskæftigelse. Ordningen tilgodeser den gruppe af funktionærer, der har mest behov for en godtgørelse ved opsigelse, og det er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, at denne gruppe ikke indbefatter personer, der som 65-årig har ret til at få udbetalt folkepension.

Uanset udfaldet af den aktuelle sag vil den dog ikke give anledning til problemer i forhold til funktionærloven. Det skyldes, at der – som konsekvens af en tidligere dom fra EU-dom – den såkaldte Ole Andersensag vedrørende alderspension – den 26. november i år er fremsat forslag til lov om ændring af funktionærloven, som ændrer på retten til fratrædelsesgodtgørelse. Og jeg kan tilføje, at vi førstebehandler den i Folketinget tirsdag.

Punkt 6. Rådsmøde nr. 3358 (uddannelse, ungdom, kultur og sport – uddannelse og ungdom) den 12. december 2014

Undervisningsministeren ville forelægge de to punkter på dagsordenen for rådsmødet for uddannelse og de to punkter på dagsordenen for rådsmødet for ungdom.

1. Entreprenørskab i forbindelse med uddannelse

– *Rådskonklusioner*

KOM (2012) 0669

Rådsmøde 3358 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Undervisningsministeren: Jeg begynder med uddannelsesområdet. Her skal vi vedtage et sæt rådskonklusioner om entreprenørskab i forbindelse med uddannelse. Formålet med konklusionerne er at fremme kompetencer i entreprenørskab i en bred forstand. Det skal styrke beskæftigelsesegnethed, selvstændig virksomhed og aktivt medborgerskab hos borgerne og være til gavn for dem både arbejdsmæssigt og privat. Rådskonklusionerne skal også ses i lyset af den økonomiske krise, hvor det er vigtigt med selvstændigt initiativ og virkelyst hos unge mennesker, fordi det har betydning for at øge beskæftigelsen.

Rådskonklusionerne opfordrer til, at kompetencer inden for entreprenørskab bør indgå på alle uddannelsesniveauer og så vidt muligt i alle fag. Det stemmer fint overens med det, vi gør i Danmark, hvor vi har en forståelse af, at undervisning i entreprenørskab både kan være et fag og en pædagogisk-didaktisk tilgang i andre fag.

I rådskonklusionerne foreslås en række initiativer, der på de forskellige uddannelsesniveauer skal understøtte undervisning i entreprenørskab, herunder netværk, digitale værktøjer, styrket samarbejde mellem uddannelserne og erhvervslivet og en øget inddragelse af entreprenører på uddannelsesinstitutionerne. Fra dansk side hilser vi rådskonklusionerne velkommen, og vi oplever, at vi allerede er på forkant med konklusionerne. I Danmark har vi siden 2009 haft et løbende og forpligtende tværministerielt samarbejde på området, der bl.a. har ført til etableringen af "Fonden for Entreprenørskab – Young Enterprise", som skal sikre implementeringen af politiske tiltag over for uddannelsessektoren på dette område. Og i folkeskolereformen er entreprenørskab beskrevet både som et tværgående element gennem hele skoleforløbet og som et element, der er tænkt ind i Fælles Mål i relevante fag.

Samme tilgang har vi også i erhvervsuddannelserne. Som led i eud-reformen kommer innovationskompetence til at gennemsyre alle erhvervsfagene på de nye grundforløb, og undervisning i at starte egen virksomhed kan indlægges i hovedforløbene, hvis de faglige udvalg ønsker det. Vi støtter således vedtagelsen af rådskonklusionerne.

2. Den økonomiske case for uddannelse i sammenhæng med midtvejsrevisionen af Europa 2020-strategien

– *Drøftelse*

KOM (2014) 0130

Rådsmøde 3358 – bilag 1 (samlenotat side 6)

Undervisningsministeren: Endelig har vi en politisk debat om den økonomiske case for uddannelse – Altså en debat om uddannelses betydning for Europas økonomier og sammenhængen til Europa 2020-strategien, som er EU's strategi for vækst og beskæftigelse. Den indgår i rækken af drøftelser, der har været i andre rådsformationer, vedrørende midtvejsrevisionen af Europa 2020-strategien.

3. Fremme af unges adgang til rettigheder med henblik på at fremme deres selvstændighed og deltagelse i civilsamfundet

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 3358 – bilag 1 (samlenotat side 10)

Undervisningsministeren: Der er også to punkter på ungdomsområdet. Det første er vedtagelse af et sæt rådskonklusioner om fremme af unges adgang til at udnytte deres rettigheder for at øge deres selvstændighed og aktive medborgerskab. Det nuværende trilogsamarbejde mellem Italien, Letland og Luxembourg har sat dette tema øverst på deres fælles dagsorden. Her er det ikke indholdet i selve rettighederne, det drejer sig om, men derimod om de unges adgang til at udnytte dem, og de muligheder og begrænsninger, der måtte eksistere på de forskellige områder. Det er selvfølgelig vigtigt, at vi ikke lægger unødvendige hindringer i vejen for, at unge kan engagere sig aktivt i samfundslivet. Derfor støtter vi også på dette punkt rådskonklusionerne.

1. Den tværsektorale tilgang til ungdomspolitik som et redskab til bedre at adressere de socioøkonomiske udfordringer og have mere målrettede politikker for unge mennesker

– *Drøftelse*

Rådsmøde 3358 – bilag 1 (samlenotat side 13)

Undervisningsministeren: Det andet og sidste punkt er en politisk debat om at styrke den tværsektorielle tilgang til ungdomspolitikken. Debatten skal bidrage til, at vi kan blive bedre til at adressere de socioøkonomiske udfordringer og tilrettelægge mere målrettede politikker for unge. Den vil vi deltage aktivt i.

2. Eventuelt

Undervisningsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

6. Siden sidst

Undervisningsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Punkt 7. Rådsmøde nr. 3357 (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse – socialpolitik) den 11. december 2014

Socialministeren sagde, at der ville blive afholdt rådsmøde for beskæftigelse og sociale anliggender den 11. december, og at han til orientering ville forelægge dagsordenspunkterne 7, 8 og 9.

7. Forslag til Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2008) 0426

Rådsmøde 3357 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2008) 0426 – bilag 3 (henvendelse af 28/8-08 fra Dansk

Arbejdsgiverforening)

KOM (2008) 0426 – bilag 7 (udtalelse fra EUU til Kommissionen)

KOM (2008) 0426 – bilag 8 (Kommissionens svar til EUU)

KOM (2008) 0426 – bilag 6 (henvendelse af 30/11-08 fra Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske)

KOM (2008) 0426 – svar på spørgsmål 1

KOM (2008) 0426 – svar på spørgsmål 2

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 570 (side 1089, senest behandlet i EUU 12/6-14)

Socialministeren: Forslaget har siden sin forelæggelse i juli 2008 været behandlet under en lang række formandskaber. Udvalget er blevet orienteret om sagen adskillige gange, senest i juni 2014. Jeg kan oplyse, at der under det italienske formandskab har været afholdt to møder om sagen, og der er ikke opnået nævneværdige fremskridt. Vi kan fortsat konstatere, at den krævede enstemmighed har lange udsigter, og sagen forelægges også denne gang Rådet i form af en fremskridtsrapport.

Alle medlemsstaterne har fortsat generelle undersøgelsesforbehold over for forslaget, da der stadig er uløste problemstillinger vedrørende direktivets rækkevidde, begrebsanvendelse og juridiske fortolkning. Formandskabet ønsker at få en debat på rådsmødet om muligheden for at komme videre med forslaget, herunder i form af et forstærket samarbejde.

Jeg vil give udtryk for, at det er helt afgørende for Danmark, at der bliver fuld klarhed over forslagets juridiske og økonomiske aspekter, før videre skridt overvejes.

8. Forslag til direktiv om en mere ligelig kønsfordeling blandt menige bestyrelsesmedlemmer i børsnoterede selskaber

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2012) 0614

Rådsmøde 3357 – bilag 1 (samlenotat side 50)

KOM (2012) 0614 – bilag 7 (henvendelse af 10/10-13 fra Dansk Industri)

EUU alm. del (12) – bilag 409 (Kommissionens non-paper om hjemmel for direktivforslaget) (fortroligt – dtfo.ft.dk) (papiromdelt på KOM (2012) 0614 – bilag 6)

EUU alm. del (12) – bilag 336 (notat af 12/4-13) (udtalelse fra Rådets Juridiske Tjeneste) (fortroligt – dtfo.ft.dk) (papiromdelt på KOM (2012) 0614 – bilag 5)

KOM (2012) 0614 – bilag 4 (Folketingets begrundede udtalelse)

KOM (2012) 0614 – svar på spørgsmål 1

EUU alm. del (11) – svar på spørgsmål 71

EUU alm. del (11) – svar på spørgsmål 72

EUU alm. del (11) – svar på spørgsmål 73

EUU alm. del (11) – svar på spørgsmål 74

EU-note (12) – E 33 (intern) (note af 2/5-13)

EU-note (12) – E 9 (note af 30/11-12 om Kommissionens forslag om kvoter for kvinder i bestyrelser)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (13) – bilag 570 (side 1091 senest behandlet i EUU 12/6-14)

EUU alm. del (12) – bilag 472 (side 1370 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 7/6-13)

Socialministeren: Dette punkt vedrører direktivforslaget om kønsfordeling i børsnoterede selskabers bestyrelser, som der har været stor interesse for igennem en årrække. Sagen bliver enten forelagt Rådet til generel indstilling eller som fremskridtsrapport. Det bliver formentlig først afgjort i forbindelse med selve rådsmødet. Regeringen fremlagde direktivforslaget til forhandlingsoplæg for Folketingets Europaudvalg den 7. juni 2013. Regeringen fik på den baggrund et klart mandat fra Folketinget: Danmark støtter ikke direktivforslaget. Det har regeringen herefter gjort meget klart både i Rådet, i Kommissionen og over for skiftende formandskaber. Og det er også, hvad udvalget har bedt mig om at gøre.

Jeg kan oplyse, at direktivforslaget siden fremsættelsen har undergået en del ændringer. Fra at fokusere på målet om de 40 pct., er der nu sket en opblødning, og fokus er ændret til at se på procedurerne ved udpegning. Desuden er direktivets undtagelsesbestemmelse blødt op, så det er muligt for landene at have deres egne egne alternative tiltag - også selv om de ikke har nået 40 pct. i 2020.

Inden vi går videre, vil jeg gerne benytte lejligheden til at orientere om nogle af hovedpunkterne i forslaget, sådan som det ser ud i dag. Direktivforslaget vil ikke indføre en fast kvote, men pålægger derimod medlemsstaterne at indføre en procedure, hvis formål er at

opnå et mål om mindst 40 pct. af det underrepræsenterede køn i bestyrelser. Det er som sagt en opblødning i forhold til det første direktivforslag. Hvis medlemsstaten vælger at lade udpegningsproceduren gælde for hele bestyrelsen, er målet 33 pct. og ikke 40 pct. Det vil nok være de 33 pct., der er relevante i en dansk kontekst, da de færreste bestyrelser skelner mellem tilsynsførende og ledende bestyrelsesmedlemmer. Den procedure, der skal indføres, handler om at indføre forud fastsatte, klare, neutralt formulerede og utvetydige udpegningskriterier for bestyrelsesmedlemmer.

Direktivforslaget vil endvidere indføre en præferenceregulering til fordel for det underrepræsenterede køn i tilfælde af, at to kandidater er lige kvalificerede. Det er der sådan set ikke noget nyt i.

Endelig indebærer direktivforslaget en undtagelsesbestemmelse, som fritager medlemsstater fra direktivets forpligtelser, hvis medlemsstaten har truffet effektive foranstaltninger for at sikre en mere ligelig kønsfordeling i bestyrelsen i børsnoterede virksomheder. Her er der kommet nogle eksempler på, hvad der skal til.

Med hensyn til tilslutningen til direktivforslaget, har behandlingen af forslaget under det italienske formandskab båret præg af, at der har været valg i flere af de medlemsstater, som tidligere har været modstandere af direktivforslaget. Flere af disse lande er nu uafklarede om deres holdning til direktivet.

Der er derfor flere uafklarede spørgsmål, med hensyn til hvad der kommer til at ske på rådsmødet den 11. december. Det forventes at være usikkert til sidste øjeblik, om der kan opnås et kvalificeret flertal eller ej. Der er således fortsat usikkerhed forbundet med forslagens eventuelle mulighed for vedtagelse, og jeg har i dag ikke tilstrækkeligt grundlag til at komme med et realistisk bud på forslagens skæbne på rådsmødet.

Den danske regering har ikke mulighed for at påvirke, hvordan det endelige direktiv kommer til at se ud. Det skyldes som bekendt, at regeringen ikke kan indgå i forhandlingerne om direktivforslaget, fordi Europaudvalget har afgivet et mandat, der er imod direktivet – uanset hvordan det ser ud.

Regeringen mener ikke, der er basis for at bede om et nyt mandat, hvorfor jeg på rådsmødet ikke vil støtte direktivforslaget.

Jakob Ellemann-Jensen sagde, at det glædede ham, at ministeren holdt sig til det mandat, han havde fået i udvalget. Kvoter er noget, man bruger på fisk, og den private ledelsesret er noget, man går ind for. Han var med på, at ministeren ikke kunne indgå i drøftelserne, idet Danmark er gået imod forslaget, men man var alligevel nødt til at forholde sig til det. Var de gældende regler dækket ind under dispensationsmulighederne og kendte man noget til, hvor stor en andel det underrepræsenterede køn udgør i børsnoterede, danske selskaber. Dvs. hvor mange selskaber risikerer at blive afnoteret, hvis man indfører de tåbelige regler? Og var det Tyskland, der var ved at smutte fra det blokerende mindretal?

Socialministeren bad om at få lukket mødet.

Mødet blev lukket.

Socialministeren sagde, at Tysklands position var meget usikker, og det ville den være til sidste øjeblik. Tyskland havde selv valgt at indføre en kvote på 30 pct. Forhandlingerne medførte konstante ændringer, og ministeren kunne ikke sige, om forslaget ville blive sat til vedtagelse, fremskridtsrapport eller lignende. Man tygger også på undtagelsesbestemmelserne.

Det blokerende mindretal, som Danmark var en del af, var begyndt at smuldre. Ministeren kunne ikke sige med sikkerhed, at Danmark vil komme ind under undtagelsesbestemmelserne. Der har været en progression af det underrepræsenterede køn fra 8 til 11 pct. i selskaberne. Man kan falde ind under undtagelsesbestemmelsen, ved at national lovgivning kræver, at det underrepræsenterede køn besidder mindst 30 pct. af tilsynsførende bestyrelsesposter eller 25 pct. af alle bestyrelsesposter i 2020, eller at det underrepræsenterede køn besidder mindst 30 pct. af tilsynsførende bestyrelsesposter eller 25 pct. af alle bestyrelsesposter. Og endelig - som det måske mest relevante - at det underrepræsenterede køn besidder mindst 25 pct. af tilsynsførende bestyrelsesposter eller 20 pct. af alle bestyrelsesposter i 2020, og at procentdelen af det underrepræsenterede køn er steget med 7,5 pct. de seneste 5 år. Så Danmark skal håbe på en progression på 7,5 pct. Det kom til at gælde knap 170 danske virksomheder, og når man så på deres målsætning, havde de sat et gennemsnit på 27 pct. Hvis det kom til at passe, skulle man gerne kunne falde ind under undtagelsesbestemmelsen.

Jakob Ellemann-Jensen ville gerne have præciseret, om det var 7,5 procentpoint. Han havde hørt, at man havde lavet opgørelsen ud fra cpr-numre, hvilket jo er et rent dansk system. Hvad med internationalt orienterede virksomheder med udenlandske kvinder og mænd i bestyrelsen? Var de så ikke talt med?

Socialministeren bekræftede, at man endnu ikke havde lavet en opgørelse over udenlandske bestyrelsesmedlemmer, men det ville man råde bod på. Det havde ministeren også sagt i Ligestillingsudvalget.

Formanden spurgte, hvorfor ministeren havde valgt at bede om at få mødet lukket.

Socialministeren sagde, at han havde fået at vide, at man ikke må tale om landepositioner på et åbent udvalgsmøde.

Formanden ville i så fald gerne vide, hvilke hemmeligheder udvalget ikke havde spurgt ind til. Ministerens redegørelse var jo offentligt kendt stof. Hvad var der af særlig interessante positioner?

Socialministeren sagde, at han havde fået at vide, at hvis udvalget skulle tale om Tyskland, skulle mødet lukkes.

Formanden syntes, det var lidt absurd. Møder bliver lukket, når der er noget forhandlingsmæssigt vigtigt for Danmark, som ikke er almindelig kendt.

Socialministeren sagde, at sidst han havde talt med udvalget om Tysklands position, havde formanden bedt om at få dørene lukket.

Formanden sagde, at det møde, ministeren refererede til, var blevet lukket - ellers ville ministeren ikke svare på spørgsmålet. Udvalget vil til enhver tid indvillige i at lukke møderne, når en minister beder om det, men hun appellerede til, at man overvejer det en ekstra gang. Det virker dramatisk at lukke et møde, når udvalget som udgangspunkt holder åbne møder, så møder skal kun lukkes, når der kommer noget forhandlingsmæssigt interessant på bordet.

Socialministeren sagde, at det blot var for at foregribe ikke at stå i en situation som sidst.

9. Rådskonklusioner om Beijinghandlingsplanen og vejen frem efter 2015

– Rådskonklusioner

Rådsmøde 3357 – bilag 1 (samlenotat side 68)

Socialministeren: Punktet forelægges udvalget til orientering. Det italienske formandskab har valgt at fokusere på, hvilke resultater der er opnået i EU og medlemslandene, og hvad der skal til for yderligere at styrke implementeringen af planen. Det sker som en del af EU's løbende opfølgning på FN's Beijinghandlingsplan fra 1995 og som en del af fejringen af 20 års jubilæet for vedtagelsen af planen. I udkastet til rådskonklusioner understreges det, at ligestilling er en central værdi i EU og er et vigtigt parameter for økonomisk vækst. Derfor bør ligestilling også i fremtiden prioriteres højt på både EU-niveau og i medlemsstaterne. Rådskonklusionerne dækker en bred vifte af emner og rummer en række forskellige opfordringer.

Blandt de vigtigste opfordringer er:

- EU-Kommissionen opfordres til at komme med en afløser for Kommissionens ligestillingsstrategi, der udløber i 2015,
- Kommissionen og medlemsstaterne opfordres til at inddrage mænd og drenge i ligestillingsarbejdet,
- Kommissionen og medlemsstaterne opfordres til at arbejde for, at ligestilling får en fremtrædende rolle at spille ved opfølgningen på FN's udviklingsmål, der udløber i 2015.

Jeg er naturligvis enig i, at ligestilling også i fremtiden skal prioriteres højt. Det gælder selvfølgelig både i Danmark, i EU og i FN. Regeringen er derfor positiv over for forslaget til rådskonklusioner.

10. Eventuelt

Socialministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Punkt 8. Rådsmøde nr. 3355 (transport, telekommunikation og energi - energi) den 9. december 2014

Klima-, energi- og bygningsministeren ville forelægge fire sager på dagsordenen for energirådsmødet den 9. december til orientering.

1. 2030-rammen for klima- og energipolitikken

– *Politisk drøftelse*

KOM (2014) 0015, KOM (2014) 0520

Rådsmøde 3355 – bilag 1 (sammenfatning side 2)

KOM (2014) 0015 – bilag 2 (henvendelse af 27/2-14 fra Vindmølleindustrien vedr. EU's klima- og energipolitikker 2020-2030)

KOM (2014) 0015 – bilag 3 (henvendelse fra 92-Gruppen vedr. brev til statsministeren om EU's nye klima- og energimålsætninger for 2030)

KOM (2014) 0015 – bilag 4 (henvendelse af 8/10-14 fra BioRefining Alliance)

KOM (2014) 0015 – svar på spørgsmål 1 (kommentar på henvendelsen fra BioRefining Alliance)

EUU alm. del (14) – bilag 108 (kopi af KEB alm. del – svar på spørgsmål 4 om hvor langt Danmark er fra at opfylde sine EU-forpligtelser)

Det Europæiske Råd 23-24/10-14 – bilag 9 (konklusioner fra mødet i Det Europæiske Råd 23-24/10-14)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (14) – bilag 120 (side 100, senest behandlet i EUU 30/10-14 – afrapportering fra DER 23-24/10-14)

EUU alm. del (14) – bilag 73 (side 49 FO, forhandlingsoplæg forelagt 10/10-14)

EUU alm. del (14) – bilag 73 (side 58, senest behandlet i EUU 10/10-14)

EUU alm. del (13) – bilag 357 (side 716 FO, forhandlingsoplæg forelagt 28/2-14)

Klimaministeren: Det italienske formandskab lægger op til, at drøftelsen især skal fokusere på det nye forvaltningsystem for vedvarende energi og energieffektivitet.

Jeg er meget tilfreds med, at det lykkedes at opnå enighed om en langsigtet ramme for EU's klima- og energipolitik på Det Europæiske Råd. Jeg er særligt glad for, at det lykkedes at opnå enighed om et reduktionsmål for drivhusgas på mindst 40 procent. Det sender et stærkt signal til resten af verden, især med henblik på at nå en ambitiøs global klimaaftale i Paris næste år.

Jeg havde gerne set et højere ambitionsniveau på målene for vedvarende energi og energieffektivitet. Forhandlingerne var imidlertid svære. Set i det lys er det tilfredsstillende, at vi trods alt lykkedes med at få vedtaget tre mål. Den overordnede aftale er på plads. Det næste skridt er at få udmøntet den i konkrete retsakter. Det skal Kommissio-

nen sørge for, og vi afventer derfor i øjeblikket deres plan for implementeringen af 2030-rammen.

Regeringen lægger i den forbindelse vægt på, at implementeringen gennem konkrete retsakter og beslutninger effektivt understøtter energi- og klimamålsætningerne. Jeg håber desuden, at forhandlingerne om den markedsstabiliserende kvotereserve nu vil blive intensiveret i Rådet og Europa-Parlamentet. DER-konklusionerne efterspørger bl.a. denne i relation til de kvotebelagte indbyggere og sektorer.

Et af de store spørgsmål bliver byrdefordelingen af reduktionsmålet for ikke-kvotesektoren. Det er fastlagt, at landenes reduktionsmål skal ligge inden for spændet 0 til -40 pct. i 2030 i forhold til 2005. Det lykkedes – ikke mindst på grund af Danmark – at få indføjret, at der i gruppen af lande med BNP pr. EU-gennemsnittet skal tages hensyn til landenes omkostningseffektive reduktionspotentialer. Afhængigt af den konkrete regnemetode kan det betyde et lavere mål for Danmark end ellers.

Regeringen lægger vægt på, at vi får sikret en acceptabel byrdefordeling i ikke-kvotesektoren mellem landene, der tager højde for omkostningseffektivitet.

Et andet spørgsmål er den nye fleksibilitetsmekanisme for lande med høje mål for ikke-kvotesektoren såsom Danmark. Flexibilitetsmekanismen giver adgang til at veksle en begrænset mængde kvoter fra kvotesektoren til udledningsrettigheder i ikkekvotesektoren. Denne fleksibilitetsmekanisme har været en vigtig prioritet for regeringen, da den kan være med til at mindske omkostningerne til opfyldelsen af klimamålene. Regeringen vil arbejde for, at fleksibilitetsmekanismen bliver så brugbar som muligt for Danmark.

Som nævnt indledningsvis vil drøftelsen på energirådsmødet fokusere på det nye forvaltningssystem. Der skal ifølge konklusionerne fra Det Europæiske Råd etableres et forvaltningssystem. Forvaltningssystemet skal hjælpe med til at sikre, at EU når de energipolitiske mål, samtidig med at medlemsstaterne bevarer deres fulde ret til at fastsætte deres energimiks.

I formandskabets oplæg til rådsmødet og konklusionerne fra Det Europæiske Råd lægges der desuden op til, at der skal etableres en proces mellem medlemslandene og Kommissionen baseret på planlægning og monitorering. Denne proces skal sikre, at EU's klima- og energimål opfyldes. Øget regionalt samarbejde og et effektivt indre marked fremhæves også som vigtige faktorer, hvilket regeringen støtter.

Regeringen bakker op om, at der etableres et pålideligt forvaltningssystem for EU's 2030-mål for vedvarende energi og energieffektivitet. Regeringen vil derudover arbejde for, at forvaltningssystemet bliver så effektivt og ubureaukratisk som muligt, og at systemet er med til at sikre den nødvendige investeringssikkerhed og målopfyldelse.

Jakob Ellemann-Jensen spurgte ministeren om, hvordan regeringen ville sikre en acceptabel og omkostningseffektiv byrdefordeling, så man ikke mister et stort vækstpotentiale i den danske fødevarerbranche. Hvis man fortsætter med den nuværende byrdefordelingsmekanisme, var der, så vidt han forstod, en relativt stor risiko for det i forbindelse med 2030-aftalen. Og hvad ville regeringen gøre for at sikre en fælles europæisk klimapolitik for landbruget, der belønner den klimateffektive landbrugsproduktion?

Klimaministeren svarede, at det var det centrale spørgsmål, og at man havde fået lagt forskellige håndtag i aftalen såsom en fleksibilitetsmekanisme, som gør, at man vist i et vist, ikkedefineret omfang kan veksle det, man reducerer ud over sine reduktionsforpligtelser i kvotesektoren, til udledningsrettigheder i ikkekvotesektoren. Det er en mulighed for at sætte Danmarks stærkeste kort i spil, nemlig den høje produktion af billig vedvarende energi.

Regeringen har også i forhandlingerne anmodet Kommissionen om at se på, om landbruget kan skilles ud i en særlig sektor med fælles EU-regulering. Den stærke interne priskonkurrence mellem landbrug i EU gør det vanskeligt for danske landmænd at vælte meromkostninger fra den nationale klimaindsats oven i produktpriserne. Et fælles EU-virkemiddel ville derfor være at foretrække. Det er regeringen meget opmærksom på. Ministeren havde haft gode møder med Landbrug & Fødevarer om sagen, man bl.a. havde været inde på, at det bør tilgodeses, hvis man har den laveste klimabelastning pr. produktenhed, men at man i dag ikke har det tilstrækkelige datagrundlag til at vurdere det. Sammen med Landbrug & Fødevarer arbejder man for at få evidens på området. Det er let nok at sige, at ens egne produkter er de mest bæredygtige, men der skal være solidt bevis for det, hvis det skal bruges i forhandlinger.

Regeringen har også sikret sig, at man kan handle med udledningsrettigheder internt i EU i f.eks. de østeuropæiske lande. Det er også blevet besluttet, at der ikke kun skal tages højde for velfærdsniveau, men også for landenes reduktionspotentialer, når byrdefordelingen bliver fastlagt.

2. Gennemførelse af det indre energimarked

– Rådskonklusioner

KOM (2014) 0634

Rådsmøde 3355 – bilag 1 (samlenotat side 10)

Klimaministeren: Den anden sag på rådsmødet omhandler det indre energimarked. På rådsmødet skal der vedtages rådskonklusioner om dette emne. Kommissionen offentliggjorde i oktober en meddelelse om de fremskridt, der er sket med hensyn til gennemførelsen af det indre marked for energi.

Meddelelsen indeholder ikke nye, konkrete tiltag. Kommissionen peger dog på, at der er brug for mere i relation til infrastrukturudbygningen. De nævner også, at der er behov for en dybere integration – for eksempel inden for regionale samarbejdsrammer – og at der bør vedtages og gennemføres fælles europæiske operationelle regler for drift, planlægning og brug af de europæiske el- og gassystemer. Formandskabets udkast til rådskonklusioner lægger sig tæt op ad Kommissionens meddelelse.

For regeringen er det indre energimarked en vigtig forudsætning for at opnå EU's klima- og energipolitiske målsætninger. Vi lægger derfor vægt på en ambitiøs gennemførelse af det indre el- og gasmarked, både hvad angår indhold og timing. Konklusionsudkastet afspejler dette.

Rådskonklusionerne sætter desuden fokus på betydningen af en mere aktiv rolle for forbrugerne på detailmarkedet. Regeringen ser et stærkt detailmarked som et centralt fokusområde for det kommende arbejde med gennemførelsen af det indre energimarked. Regeringen finder også, at rådskonklusionerne sætter tilstrækkeligt fokus på nødvendigheden af konkurrenceprægede detailmarkeder, som giver mulighed for at realisere forbrugernes bidrag til mere fleksible forbrugsmønstre.

Regeringen agter på den baggrund at støtte vedtagelsen af rådskonklusionerne.

3. Europa 2020-strategien – midtvejsevaluering

– Politisk drøftelse

KOM (2014) 0130

Rådsmøde 3355 – bilag 1 (samlenotat side 16)

Klimaministeren: Den tredje sag på rådsmødet er den forestående midtvejsevaluering af Europa 2020-strategien. Europa 2020-strategien afløste i 2010 Lissabonstrategien, og Kommissionen har iværksat en midtvejsevaluering af strategien. På energirådsmødet vil vi i lighed med en række andre rådsformationer drøfte strategien.

Drøftelsen vil hovedsageligt fokusere på energi- og klimapolitikens bidrag til midtvejsevalueringen af strategien. Det italienske formandskab vil herefter sørge for at formidle energirådets synspunkter videre til Det Europæiske Råd.

Medlemsstaterne er allerede juridisk forpligtet til at nå de drivhusgasreduktionsmål og mål for udbygningen af vedvarende energi, der blev besluttet i klima- og energipakken i 2008. Målene er gentaget i Europa 2020. Det er dog her en særskilt pointe, at Europa 2020-strategien understreger, at opfyldelse af klima- og energimålene er vigtige for at fremme vækst og beskæftigelse i EU.

Regeringen arbejder for en ambitiøs klima- og energipolitik, der sigter på at gøre EU uafhængigt af fossile brændsler på længere sigt. Vi vil derfor på rådsmødet tilkendegive, at vi finder, at strategien har spillet en vigtig rolle i forhold til at fremme klima- og energimålene, og at de samtidig har været med til at understøtte vækst- og beskæftigelsesordenen. Det forhold, at medlemsstaterne en gang årligt er forpligtet til at afrapportere på målene i forbindelse med det europæiske semester, er med til at sikre en fornuftig monitorering af målene.

Det kan derfor give god mening at se på, om og hvordan strategien eventuelt kan kobles sammen med aftalen fra Det Europæiske Råd i oktober om de nye klima- og energimål for 2030. Der skal, som jeg har nævnt tidligere, etableres en forvaltningsmodel i relation til nogle af målene i den nye aftale. En kobling til Europa 2020-strategien kunne derfor være et interessant supplement til at sikre en effektiv og pålidelig opfølgning på og monitorering af de aftalte mål.

4. Eksterne energirelationer

– *Information fra formandskabet og Kommissionen*

Rådsmøde 3355 – bilag 1 (samlenotat side 18)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 208 (side 434, senest behandlet i EUU 6/12-13)

Klimaministeren: Den sidste sag på energirådets dagsorden er EU's eksterne energirelationer. Her forventer jeg at formandskabet og Kommissionen vil orientere om den seneste udvikling. Det er min forventning, at Kommissionen vil orientere om den seneste gasaftale mellem Rusland og Ukraine, som forventes at sikre Ukraines gasforsyninger og transit til Europa denne vinter.

Regeringen arbejder generelt for en fælles EU-linje i internationale fora, således at EU kan tale med én stemme over for eksterne aktører og organisationer. Dette vil medvirke til at sikre EU's forsyningssikkerhed, skabe velfungerende energimarkeder og indpasning af vedvarende energi. EU's importafhængighed bør reduceres. Dette kan ske, ved at brugen af vedvarende energi og energieffektivisering fremmes.

5. Eventuelt

Klimaministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

6. Siden sidst

Klimaministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Punkt 9. Rådsmøde nr. 3363 (miljø – klimadelen) den 17. december 2014

Klimaministeren indledte med at sige, at han ville forelægge tre sager på dagsordenen for miljørådsmødet til orientering.

1. Kommissionens forslag til forordning om overvågning, rapportering og verifikation af CO₂-emissioner fra søtransport og forslag om ændring af forordningen og meddelelse om integrering af emissioner fra søtransport

– *Politisk enighed*

KOM (2013) 0479, KOM (2013) 0480

Rådsmøde 3363 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (13) – bilag 208 (side 437, senest behandlet i EUU 6/12-13)

EUU alm. del (13) – bilag 76 (side 140 FO, forhandlingsoplæg forelagt 11/10-13)

Klimaministeren: Det italienske formandskab har sat Kommissionens forslag til en monitoreringsordning for skibsfart på dagsordenen. Forhandlingerne er afsluttet med Europa-Parlamentet. Vi forventer derfor ikke en reel behandling af forslaget på rådsmødet.

Jeg vil alligevel sætte lidt flere ord på denne sag, hvor Danmark har hevet nogle meget vigtige stik hjem. Forslaget handler om, at skibsfarten skal monitorere og rapportere sit energiforbrug, sin CO₂-udledning og sin energieffektivitet. Dermed er der faktisk en linje tilbage til det, vi talte om før, med landbruget.

Det har i forbindelse med forhandlingerne været vigtigt for Danmark, at det såkaldte transportarbejde blev inddraget i rapporteringen for herved at sikre, at man monitorerede skibes energieffektivitet – altså hvor meget energi et skib bruger på at fragte gods. Det har været en dansk prioritet at sikre åbenhed og transparens, hvorfor vi har arbejdet for, at de monitorerede data offentliggøres. Fra dansk side har det været et kardinalpunkt at holde fast i disse elementer, der er forudsætningen for at kunne give den fornødne viden om skibes faktiske energieffektivitet og sikre en tilstrækkelig vidensdeling blandt rederne. En reder vil således kunne se, om et søsterskib hos en konkurrerende reder er ligeså energieffektivt som hans eget eller rummer potentiale for en forbedring af energieffektiviteten. Jeg er meget tilfreds med, at det er lykkedes at sikre de danske hensyn om transportarbejde og offentliggørelse – selv om vi så et betydeligt pres for at udvande forslaget fra andre medlemsstater og fra Europa-Parlamentet.

2. Anden forpligtelsesperiode under Kyotoprotokollen

a) Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af Dohaændringen til Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer og om den fælles opfyldelse af forpligtelserne i forbindelse hermed (ratifikation af den anden forpligtelsesperiode for Kyotoprotokollen)

– *Politisk enighed*

KOM (2013) 0768, KOM (2013) 0769

Rådsmøde 3363 – bilag 1 (sammenfatning side 7)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 357 (side 722 FO, forhandlingsoplæg forelagt 28/2-14)

Klimaministeren: Den anden sag på miljørådsmødet er EU's ratifikation af Kyotoprotokollens anden periode, 2013-2020. Kommissionen fremsatte sidste efterår et forslag til EU's ratifikation. Forslaget har været drøftet i Rådets arbejdsgruppe for miljø, hvor der har været bred opbakning med en enkelt undtagelse. Polen har ikke kunnet acceptere forslaget.

Den brede opbakning skyldes, at forslaget følger den linje, som EU har lagt i de internationale klimaforhandlinger, bygger på principper om europæisk solidaritet i klimaindsatsen og ikke ændrer ved den byrdefordeling, som EU blev enige om i forbindelse med klima- og energipakken. Ratifikation vil med andre ord ikke få konsekvenser for den danske og den europæiske klimapolitik.

Man kan spørge sig selv, hvorfor det er nødvendigt at gennemføre ratifikationen, når denne ikke bringer noget nyt ind i den europæiske klimaindsats. Svaret er, at ratifikationen har betydning for de internationale klimaforhandlinger. Ratifikation er en juridisk nødvendighed i forhold til FN, da anden forpligtelsesperiode først vil træde i kraft, når tre fjerdedele af parterne har ratificeret denne. Selv om EU og medlemsstaternes ratifikation således ikke i sig selv er afgørende for ikrafttrædelse, sender det et stærkt og nødvendigt signal om europæisk opbakning til de internationale forhandlinger.

Det er særligt relevant frem mod COP21 i Paris i december næste år, hvor vi skal vedtage en global klimaaftale. For Danmark er det derfor vigtigt, at både EU som fællesskab og samtlige medlemsstater kan gennemføre ratifikationen inden klimatopmødet i Paris. Vi skal derfor have EU's ratifikation på plads nu, så medlemsstaterne har tid til at gennemføre de nationale ratifikationer. Det ved det italienske formandskab, det ved Kommissionen, og det ved resten af EU. Derfor er forslaget sat på til politisk enighed på miljørådsmødet.

Regeringen støtter selvfølgelig en vedtagelse af forslaget.

Holger K. Nielsen spurgte, hvad det kunne få af konsekvenser, at Polen var imod.

Klimaministeren sagde, at Polens forslag om ikke at ratificere brød med en solidarisk tradition for fælles opfyldelse af EU's klimamål, og at det ville betyde en genåbning af den ellers afsluttede byrdefordelingsdiskussion. Forslaget vil skabe en situation, hvor det enkelte medlemsland vil kunne forhindre hele EU-fællesskabet i at indfri sine forpligtelser, så ministeren var politisk noget knotten over det og ville presse på i forsøg på at opnå enighed.

Holger K. Nielsen var enig i, det ville være katastrofe, hvis det ikke lykkedes at få en fælles holdning. Hvad var udsigten til, at Polen bøjer af?

Klimaministeren sagde, at spørgsmålet var rent politisk, og at det var hans hensigt at arbejde for at få Polen ombord. Det var svært at spå om, hvordan et andet medlemsland ter sig i en politisk diskussion, men ministeren havde ikke mistet håbet.

b) Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater og Island vedrørende Islands deltagelse i den fælles opfyldelse af Unionens, medlemsstaternes og Islands forpligtelser i den anden forpligtelsesperiode, der er fastsat i Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer

– *Vedtagelse*

KOM (2014) 0290

Rådsmøde 3363 – bilag 1 (samlenotat side 14)

Klimaministeren: Den tredje sag er relateret til punkt 2 og omhandler indgåelse af en aftale med Island om fælles opfyldelse af forpligtelse i anden periode under Kyotoprotokollen. Samtidig med forslaget til EU's ratifikation af Kyotoprotokollens anden forpligtelsesperiode fremsatte Kommissionen et forslag om henholdsvis indgåelse og undertegnelse af en aftale med Island om Islands deltagelse i EU's fælles opfyldelse af anden forpligtelsesperiode.

Islands anmodning og hensigt om at opfylde sine forpligtelser i Kyotoprotokollens anden periode i fællesskab med EU går tilbage til 2009 COP-arbejdet. Rådet hilste efterfølgende denne anmodning velkommen og gav Kommissionen mandat til at indgå i forhandlinger med Island. Der er nu opnået enighed om en aftale med Island. Sagen har været behandlet i Rådets arbejdsgruppe for miljø, hvor der har været enighed om sagen. På rådsmødet skal vi opnå politisk enighed om denne aftale og træffe beslutning om, at aftalen undertegnes på EU's vegne. Jeg forventer, at der vil være bred tilslutning til at indgå og undertegne aftalen med Island. Fra dansk side kan vi også støtte dette.

- c) Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater og Island vedrørende Islands deltagelse i den fælles opfyldelse af Unionens, medlemsstaternes og Islands forpligtelser i den anden forpligtelsesperiode, der er fastsat i Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer

– *Politisk enighed*

KOM (2014) 0291

Rådsmøde 3363 – bilag 1 (samlenotat side 14)

3. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

4. Siden sidst

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Punkt 10. Rådsmøde nr. 3359 (udenrigsanliggender - udvikling) den 12. december 2014

Formanden havde meddelt handels- og udviklingsministeren, at det i henhold til de aftalte spilleregler for regeringens og udvalgets samarbejde var uacceptabelt, at han ikke selv forelagde rådsmødet for udvalget. Udvalget tager gerne hensyn til ministrenes øvrige aktiviteter, men her skyldtes ministerens fravær dels en pressebegivenhed, dels at de andre ministre ikke havde ladet handels- og udviklingsministeren komme til tidligere på dagen.

Udvalget havde besluttet at sammenfatte de sager, hvor det var blevet dårligt serviceret af regeringen – komitésager, der bliver sendt over tre dage efter tilbagemeldingsfristen, tilsagn om at komme tilbage til udvalget, som erstattes af skriftlige forelæggelser og nu dette.

Klima-, energi- og bygningsministeren kvitterede for formandens bemærkninger. Han ville på vegne af handels- og udviklingsministeren forelægge punkterne på udenrigsrådsmødet den 12. december.

1. Post-2015

– *Politisk drøftelse*

KOM (2014) 0335

Rådsmøde 3359 – bilag 1 (sammenfatning side 2)

Rådsmøde 3359 – bilag 2 (henvendelse af 3/12-14 fra Globalt Fokus)

KOM (2013) 0531 – bilag 1 (fælles henvendelse af 9/5-14 fra Concord Danmark m.fl. om udviklingsdagsordenen post 2015)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (13) – bilag 511 (side 958, senest behandlet i EUU 15/5-14)

Klima-, energi- og bygningsministeren: Rådet skal drøfte EU's holdning til post 2015-dagsordenen og udviklingsfinansiering. Ministrene ventes at drøfte de centrale principper for begge dele og i denne forbindelse, hvordan man bedst fremmer EU's holdning i de internationale forhandlinger i FN. Drøftelsen ventes at føre til vedtagelse af rådskonklusioner, som vil udbygge rådskonklusionerne fra juni 2013.

Omdrejningspunktet for drøftelsen er de foreliggende keredokumenter. De inkluderer foruden omtalte rådskonklusioner Kommissionens meddelelse "Et værdigt liv for alle – fra vision til fælles handling" af 2. juni 2014, rapporten fra FN's åbne arbejdsgruppe om bæredygtighedsmål og rapporten fra FN's ekspertkomité for finansiering af bæredygtig udvikling. Synteserapporten fra FN's generalsekretær om post 2015-dagsordenen, som blev offentliggjort i en forhåndsudgave i New York i går, vil også indgå i drøftelserne. Rådsmødet finder sted på tærskelen til de mellemstatslige forhandlinger i FN, der starter i januar 2015. Der vil i 2015 dels være forhandlinger om udviklingsfinansiering frem mod konferencen i Addis Ababa den 13.-16. juni, dels forhandlinger om den samlede post 2015-dagsorden frem mod topmødet i New York i september 2015.

Regeringen vil arbejde for en ambitiøs og fleksibel EU-linje i den videre proces, en linje, der udstikker klare principper for post 2015-dagsordenen og samtidig sikrer den nødvendige fleksibilitet. Herved kan EU bedst gøre sin indflydelse gældende i forhandlingerne. Post 2015-dagsordenen skal have bekæmpelse af fattigdom og fremme af bæredygtig udvikling som ultimative mål og så vidt muligt integrere de tre dimensioner af bæredygtighed i målet. Dagsordenen skal være global, og målene skal dermed gælde for alle verdens lande. Målene skal tage udgangspunkt i forslaget fra FN's åbne arbejdsgruppe om bæredygtighedsmål og følge op på Rioprocesen. Målene skal også videreføre de 2015-mål, der ikke nås, og adressere 2015-målenes åbenbare mangler.

Konkret vil regeringen arbejde for at sikre, at de danske prioriteter, der vil være under pres i forhandlingerne, bliver forsvaret, og at ambitionsniveauet øges. Vi kan forvente, at især ligestilling samt kvinder og pigers rettigheder, herunder de seksuelle og reproduktive, fredsdimensionen og miljødimensionen af bæredygtig udvikling vil komme under pres.

Med hensyn til konferencen om udviklingsfinansiering vil regeringen bl.a. arbejde for en genbekræftelse af FN's målsætning om at yde 0,7 pct. af BNI i udviklingsbistand, og det gælder både i EU og globalt. Der forventes blandt medlemsstaterne forskellig betoning og forskellige prioritetsområder både i EU og globalt vedrørende post 2015-dagsordenen og udviklingsfinansieringen. Det er ikke forventningen, at der vil være stor uenighed i kredsen.

Nikolaj Villumsen henviste til deputationen fra Globalt Fokus, der tidligere på mødet havde opfordret til at fokusere på bekæmpelse af ulighed. Uligheden vokser internt i landene, og der kan således sagtens være kæmpestore behov i mellemindkomstlande, der falder uden for kategorien af lande, der skal hjælpes. Deputationen understregede også vigtigheden af at fokusere på bæredygtig udvikling og på reproduktiv sundhed. Hvordan vurderede ministeren muligheden for at få en god EU-linje på disse områder?

Jakob Ellemann-Jensen takkede ministeren for at træde til nu, hvor handels- og udviklingsministeren var andetsteds. Han nævnte, at det er vigtigt, at man fra dansk side har fokus på seksuel sundhed og reproduktive rettigheder, for det er der desværre ikke mange andre der har. Det skal med.

Klima-, energi- og bygningsministeren bekræftede, at fremtidens fattige i højere grad kommer til at bo i mellemindkomstlandene. Det må give anledning til at træffe nogle strategiske beslutninger på et tidspunkt. Der bor f.eks. ganske mange fattige i Indien, der jo er et fattigt land at dømmes efter BNP pr. indbygger. Det er selvfølgelig også et spørgsmål om fordelingspolitik. Regeringen mener, at reduktion af ulighed skal indgå i både mål og delmål. Danmark satte ulighed på den internationale dagsorden som værter for en international konsultation sammen med Ghana i februar 2013, så Danmark har fokus på spørgsmålet, som er strategisk interessant for den fremtidige danske udviklingsbistand.

Ministeren sagde, at Danmark kan fremføre argumentet om seksuelle og reproduktive rettigheder med styrke, da emnet er ikke kontroversielt i Danmark. Der er lande, der ikke fremfører det, fordi det er lidt ubekvemt at snakke om, og der er konservative røster, der bekæmper formuleringen af seksuelle og reproduktive rettigheder i FN-sammenhæng.

Nikolaj Villumsen bakkede også op om at kæmpe for reproduktiv sundhed. Det er afgørende, når man har en alliance mellem pavestat og golfdiktaturer.

2. Migration og udvikling

– *Politisk drøftelse/Rådskonklusioner*

Rådsmøde 3359 – bilag 1 (samlenotat side 5)

Klima-, energi- og bygningsministeren: Rådet skal drøfte, hvordan migration bedre kan integreres i udviklingsdagsordenen, herunder i programmeringen af EU's udviklingsinstrumenter og i politiske dialoger. Der forventes en udveksling af synspunkter om, hvordan EU sikrer, at migration bedst muligt indarbejdes i f.eks. kapacitetsopbygningsinitiativer og at tilstrækkelige midler afsættes hertil. Herudover forventes en udveksling af synspunkter om, hvordan EU i samtale med partnerlande og regioner mere systematisk kan sætte fokus på både udfordringer og muligheder ved migration. Ligeledes forventes drøftelsen at omfatte, hvordan EU i højere grad kan sikre en større sammenhæng mellem nødhjælp, rehabilitering og udvikling i EU's respons på langvarige kriser for herved bedst muligt at kunne håndtere udfordringer relateret til flygtninge, internt fordrevne og de berørte lokalsamfund, ikke mindst i nærområderne. Fokus er i den sammenhæng især på, hvordan EU bedre sikrer en langsigtet udviklingsplanlægning allerede fra en given krises start for at supplere den mere kortsigtede humanitære bistand. Dertil kommer opbygningen af partnerlandenes kapacitet og vilje til at lade flygtningene bidrage mest muligt til udviklingen i nærområdernes lokalsamfund og dermed udnytte de potentialer, der kan være forbundet med tvungen migration. Rådet ventes at anmode Kommissionen om at fremlægge en ny meddelelse om indarbejdelse af migrationsdimensionen i EU's udviklingssamarbejde inden udgangen af 2015.

Regeringen støtter en styrkelse af migrationsdimensionen i programmeringen af EU's udviklingsinstrumenter for bedre at tage højde for de udfordringer og muligheder, der er forbundet med forskellige former for migration, herunder ikke mindst tvungen migration. Regeringen støtter også, at EU i samtale med partnerlande og -regioner systematisk indarbejder migration for ligeledes at sætte fokus på både udfordringer og muligheder ved migration. Mens især tvungen migration udgør en stor udfordring og byrde for partnerlande i nærområderne, udgør flygtninge og andre migranter også et potentiale, hvorfor partnerlandenes kapacitet og vilje til at lade dem bidrage til lokal udvikling bør opbygges gennem målrettede aktiviteter og dialog. Endelig støtter regeringen, at Kommissionen anmodes om at udarbejde en ny meddelelse om indarbejdelse af migrationsdimensionen i EU's udviklingssamarbejde.

Nikolaj Villumsen nævnte, at han havde haft et møde med repræsentanter fra den syriske opposition, der understregede, hvor tragisk situationen er. FN's fødevareprogram løber tør for penge, så 1,7 mio. syriske flygtninge står til at sulte vinteren igennem, efter sigende var 12 mennesker allerede frosset ihjel i flygtningelejre. Nikolaj Villumsen opfordrede til at være opmærksom på sagen og overveje at øge støtten.

Klima-, energi- og bygningsministeren ville give meldingen videre til handels- og udviklingsministeren og bede ham drøfte det med EU-kollegerne.

3. Ligestilling

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3359 – bilag 1 (samlenotat side 7)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (09) – bilag 406 (side 1004, senest behandlet i EEU 7/5-10)

Klima-, energi- og bygningsministeren: Baggrunden for punktet er, at EU nu går i gang med at opdatere den handlingsplan for ligestilling og kvinders rettigheder i EU's udviklingsarbejde, som Rådet vedtog i 2010. Opdateringen finder bl.a. sted på baggrund af en rapport udarbejdet af Kommissionen i 2013, der konkluderede, at der på visse områder herunder i forhold til at styrke koordinationen af EU's medlemslandes aktiviteter på området var sket fremskridt. Rapporten pegede imidlertid også på, at der på områder som monitorering og evaluering af programmer og projekters resultater i forhold til at fremme ligestilling var en række problemer. Der er med andre ord tale om nogle ret grundlæggende mangler. Der er ingen tvivl om, at arbejdet med at fremme ligestilling og kvinders rettigheder i EU's udviklingsindsats set med danske øjne skal gribes mere ambitiøst an. Det gælder bl.a. om at sikre kønsaspektet bredt i EU's arbejde, både i tilrettelæggelsen af de konkrete programmer og i den politiske dialog, EU fører med partnere, om at styrke og om at styrke resultatmålingen.

Regeringens budskab på rådsmødet vil derfor være et højere ambitionsniveau, fokus på klare mål og resultater, bred integrering med vægt på tilgang, der fokuserer på at fremme pigers og kvinders rettigheder, herunder seksuelle og reproduktive rettigheder.

Jakob Ellemann-Jensen appellerede til, at man holder op med at tale om kvinders og pigers rettigheder. Det hedder menneskerettigheder, og de gælder for både mænd og kvinder. Hvis man begynder at tale om kvinderettigheder som noget selvstændigt, giver man jo dem, der gør forskel, ret. Hvordan ville man fremme fokus på menneskerettighedernes anvendelse over for kvinder? Og hvad var de andre landes positioner?

Klima-, energi- og bygningsministeren bekræftede, at menneskerettighederne ganske rigtigt er universelle og gælder begge køn og alle aldre, men der er også behov for et særligt fokus, når piger og kvinder er yderligt udfordrede. Det havde han selv haft som fokusområde i sin tid som udviklingsminister. Ligestilling var også i fokus i regeringens politiske dialog og konkrete indsatser.

Ministeren opfattede ligestillingsområdet og de seksuelle og reproduktive rettigheder som beslægtede – også på den måde, at man ikke kan være sikker på, andre vil forfægte disse synspunkter, og man møder omtrent de samme modstandere i begge slagsmål.

4. Ebola

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3359 – bilag 1 (sammenfatning side 9)

Udvalgsmødereferat:

Referat fra 14/11-14 foreligger endnu ikke

EUU alm. del (14) – bilag 73 (side 26, behandlet i EEU 10/10-14)

Klima-, energi- og bygningsministeren: Det aktuelle udbrud af ebola i Liberia og Sierra Leone og Guinea i Vestafrika giver anledning til stor bekymring. Der er tale om en alvorlig udfordring, som det internationale samfund, herunder EU og Danmark, fortsat må prioritere meget højt. Der skal stadig en massiv indsats til for at inddæmme epidemien, ellers kan den koste yderligere tusindvis af menneskeliv. Den udpegede EU-koordinator, Christos Stylianides, ventes at deltage i drøftelsen på rådsmødet og fortælle om sine indtryk og give en status over situationen efter besøg i de berørte lande. Derudover forventes drøftelsen også at fokusere på de mere langsigtede konsekvenser af ebola for landene i regionen. Ultimo november er der registreret i alt 15.901 tilfælde af ebola, hvoraf 5.674 er døde, i de tre mest berørte lande, som er Guinea, Liberia og Sierra Leone. WHO vurderer imidlertid, at det officielt registrerede antal døde og smittede er undervurderet.

Der er opstillet en række målsætninger op af WHO med 1. december som den kritiske mældato for den internationale indsats, hvor man gerne vil have kapaciteten på plads til isolering af 70 pct. af de smittede og sikre, at 70 pct. af begravelserne af ebolainficerede finder sted uden yderligere smitterisiko. I Guinea er man nået langt på begge mål, men der udestår udfordringer i både Liberia og Sierra Leone. Det vil sige, at man ikke får isoleret 70 pct. af de smittede, og man får ikke begravet 70 pct. af de døde på en sikker måde.

Nigeria og Senegal blev officielt erklæret ebolafri hhv. den 20. og 17. oktober. Smitten har bredt sig til Mali, hvor der pr. 26. november er noteret ni tilfælde. Danmark har givet tilsagn om at støtte med i alt ca. 190 mio. kr. til indsatsen mod ebola. Danmark bidrager bl.a. til indsatsen med udsendelsen af op til 25 sundhedsmedarbejdere til Vestafrika, og netop udsendelsen af sundhedspersonale er meget vigtig for at få knækket epidemiens smittekurve. Det første hold danske læger og sygeplejersker har indledt deres forberedelse forud for udsendelsen. Det består af fem læger og 13 sygeplejersker, 1 medicotekniker og en holdfører fra forsvaret. Det er forsvarets sundhedstjeneste, der står for forberedelserne af sundhedspersonalet, der er rekrutteret fra den civile sundhedssektor.

Regeringen støtter fortsat en koordineret og styrket EU-indsats mod ebola. Det gælder også i forhold til den mere langsigtede indsats, at det sker i tæt koordination med FN og Verdensbanken og andre centrale aktører.

Jakob Ellemann-Jensen syntes, det var meget udmærket, at Danmark bidrager med personel, materiel og økonomi. Hvad bidrog de andre EU-lande med? Man havde hørt om løfter og tilsagn osv., men det kan man jo ikke basere noget på.

Klima-, energi- og bygningsministeren svarede, at Danmark ligger højt i forhold til de andre landes bidrag, men ikke er alene. De præcise tal kunne måske oversendes.

5. Den private sektors rolle i udviklingen

– *Rådskonklusioner*

KOM (2014) 0263

Rådsmøde 3359 – bilag 1 (sammenfatning side 12)

Rådsmøde 3359 – bilag 2 (henvendelse af 3/12-14 fra Globalt Fokus)

KOM (2014) 0263 – bilag 1 (fælles henvendelse af 9/5-14 fra Concord Danmark m.fl. om den private sektors rolle i udvikling)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 511 (side 963, senest behandlet i EEU 15/5-14)

Klima-, energi- og bygningsministeren: Rådet ventes på rådsmødet at vedtage rådskonklusioner om en styrket rolle for den private sektor i udviklingssamarbejdet. Rådskonklusionerne kommer på baggrund af Kommissionens fremlagte meddelelse af 13. maj, og i forlængelse af tidligere rådskonklusioner af 23. juni om samme emne. Kommissionens meddelelse indeholder en række principper og prioritetsområder for EU's udviklingspolitiske arbejde med den private sektor. Formålet med de nye konklusioner er at bygge videre på og operationalisere de tidligere konklusioner, som igennem et stærkt fokus på principper og kriterier etablerer en fælles europæisk ramme for inddragelse af den private sektor i udviklingsarbejdet.

Regeringen finder det positivt, at EU søger at styrke den private sektors rolle i udviklingssamarbejdet, herunder gennem øget brug af innovativ tilgang til finansiering. Regeringen hilser en fælles europæisk ramme velkommen, i særdeleshed det styrkede fokus på virksomheders samfundsansvar, herunder implementering af UN Guiding Principles on Businesses and Human Rights, og også arbejdet for et øget fokus på at fremme bæredygtige værdikæder i samarbejde med den private sektor i overensstemmelse med den sekspunktsplan for virksomheders samfundsansvar, som blev præsenteret af regeringen i september. Det er regeringens forventning, at en styrket fælles europæisk ramme med fokus på virksomheders samfundsansvar og fremme af internationale standarder også vil være til gavn for danske virksomheder og dermed dansk vækst og beskæftigelse. Regeringen har endvidere i processen lagt vægt på at formålet med privatsektorindsatser er fattigdomsbekæmpelse.

Jakob Ellemann-Jensen delte fuldstændig den holdning, at den offentlige sektor skal spille den afgørende rolle i udviklingen. Det er den privatsektordrevne økonomiske vækst, som skal hjælpe med at trække verdens fattigste ud af fattigdommen. Derfor var det i bedste fald besynderligt, at det netop var her, den siddende regering havde valgt at finde de midler, man har fundet på udviklingsbudgettet.

Klima-, energi- og bygningsministeren svarede, at regeringen prioriterer privatsektorsamarbejdet, og det vil den fortsat gøre. Meget af den økonomiske aktivitet, man ønsker for de fattige lande, skal jo opstå i den private sektor. Ministeren kunne ikke spore uenigheden, bare konstatere, at det var en af de ting, der var ved at komme mere fokus på.

4. Underskrivelse af EPA-aftale med AVS-lande i Vestafrika

– Rådsbeslutning

KOM (2014) 0576, KOM (2014) 0578

Rådsmøde 3359 – bilag 1 (samlenotat side 14)

Rådsmøde 3359 – bilag 2 (henvendelse af 3/12-14 fra Globalt Fokus)

KOM (2007) 0717 – svar på spørgsmål 1-21 (om EPA-aftaler)

Vedtagelse V 41 (om EU's handelsaftaler med ulandene af 24/1-07)

Vedtagelse V 62 (om AVS-landenes udvikling af 21/5-08)

EU-note (072) – E 12 (EU note af 18/12-07 vedr. økonomiske partnerskabsaftaler)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (12) – bilag 129 (side 367, FO, senest forelagt til forhandlingsoplæg i EEU 23/11-12)

EUU alm. del (072) – bilag 140 (side 358 FO, senest forelagt til forhandlingsoplæg i EEU 7/2-08)

Klima-, energi- og bygningsministeren: Det forventes at Rådet træffer beslutning om underskrivelse på EU's vegne af den regionale økonomiske partnerskabsaftale EPA'en mellem AVS-landene i Vestafrika og EU og EU's medlemslande. Rådet forventes også at kunne træffe beslutning om foreløbig anvendelse af aftalen, når parterne har givet den fornødne tilslutning til aftalen. I lyset af den hidtidige danske holdning til EPA-aftalen er regeringen indstillet på tilslutning på at give tilslutning til forslaget. Det er også forventningen, at EU's udviklingsministre uden for selve mødet underskriver aftalen på deres lands vegne. Det er tilfredsstillende, at der er opnået så mange fremskridt i forhandlingerne mellem AVS-landene og EU om EPA'erne. Der blev opnået gode fremskridt både op til og efter skæringsdatoen den 1. oktober for ændring af markedsadgang i EU for de AVS-lande, der ikke havde iværksat eller endeligt indgået en aftale. Der er nu indgået 50 EPA-aftaler.

Nikolaj Villumsen undrede sig over regeringens positive tilgang til EPA'erne. Der var kommet en meget kritisk rapport fra Merkels regering, der siger, at de tyske ambitioner om udvikling i Afrika bliver ødelagt og undergravet af EPA-aftalerne, fordi landenes svage industrier ikke kan klare sig i konkurrencen med EU-landene. Også FN's økonomiske analytiker for Østafrika siger, det har en negativ effekt. Hvorfor bevarer regeringen så positivt et syn på EPA-aftalen på trods af disse udmeldinger?

Klima-, energi- og bygningsministeren svarede, at regeringen generelt mener, at øget frihandel er en nødvendig forudsætning for at udviklingslandenes industri ad åre kan udvikle sig. Man håber, at de vestafrikanske lande kan importere varer og udstyr, når toldsatserne med EPA'en bliver reduceret mærkbart. Det bør gøre det billigere for det lokale erhvervsliv. EPA'en bør selvfølgelig tage højde for, at alle lande i en globaliseret økonomi bliver udfordret til at være en del af værdikæden på en måde, der kan skabe vækst og arbejdspladser. Nogle lande bliver udfordret af at sænke tolden, men på langt sigt vil det

ud fra gængse økonomiske teorier være en fordel at indgå i et internationalt handelssamarbejde.

Nikolaj Villumsen sagde, at man må forholde sig til FN's økonomiske analytiker for Østafrika, der siger, at der er problemer. De afrikanske industrier kan ikke klare sig i konkurrencen med EU's meget udviklede industri, hvis man bare åbner op for at konkurrere på lige vilkår. Hvis aftalerne hæmmer udviklingen af landenes industri, må det da være et problem, som regeringen tager med i sine overvejelser.

Klima-, energi- og bygningsministeren sagde, at Danmark altid har forsøgt at tage vidtgående hensyn til udviklingslandene, bl.a. ved at kæmpe for en ulige tilgang, hvor det er nemmere for de fattige lande at eksportere til EU, end det har været for EU at eksportere til dem. Nu har man så EPA'erne. Den brutale sandhed er, at udkonkurreringen af sydlig industri afspejler, at den ikke er konkurrencedygtig. Spørgsmålet er, hvad man skal gøre ved det – om man skal lade ting gro på de nye betingelser eller beholde alt, hvad der er nu. På det punkt var ministerens og Nikolaj Villumsens partier grundlæggende uenige. På langt sigt mente ministeren kun det var muligt at skabe bæredygtig vækst og udvikling i de fattige lande, hvis de kommer ind i de globale værdikæder og handelsmønstre. Det gør de ikke, så længe de skærmes.

7. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

8. Siden sidst

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Mødet sluttede kl. 14.55